Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2209 | 4 PAGINI — 20 BANI | sîmbătă 9 iunie 1956

Tineri brigadieri pe șantiere

Un apel care găsește ecou

Variate și interesante au fost discuțiile tinerilor delegați la conferința regională U.T.M. Iași. Cu mult suflet, ei au dezbătut pe marginea dării de seamă a comitetului regional U.T.M. problemele activității lor zilnice. Cifrele și faptele prezentate în darea de seamă sînt destul de grăitoare despre cei care le-au dat viață — tinerii și tinerele din regiunea Iași.

Citirea în cadrul conferinței regionale a Apelului Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor în legătură cu încadrarea tinerilor și tinerelor din patria noastră pe șantiere a găsit un puternic ecou în rîndul delegaților, stîrnind un viu entuziasm.

Dumitru Carp, tractorist fruntaș la S.M.T. Bogdănești-Murgeni, (care folosind metoda graficului orar, a realizat 240 la sută din planul pe campanie) vorbind conferinței cu mîndrie despre rezultatele muncii brigăzii sale s-a angajat ca pe lîngă cei 15 tineri pe care i-a recrutat pînă acum pentru a lucra pe șantierul regional Iași la construcția conductei alimentare cu apă a orașului Iași, să mai mobilizeze încă zeci de alți tineri.

Au mai luat cuvîntul delegați de la întreprinderea metalurgică „23 August", de la fabrica de penicilină etc., care și-au exprimat și ei în numele celor pe care îi reprezintă la conferință, hotărîrea de a fi participanți activi pe șantierele tineretului. Tinerii de la fabrica de penicilină, de pildă, își vor petrece o zi liberă din săptămînă lucrînd pe șantierul conductei de alimentare cu apă a orașului Iași.

Delegații la conferință au plecat la locurile lor de muncă cu hotărîrea de a fi harnici și neobosiți mobilizatori ai tineretului în această acțiune, avînd în inimă chemarea: „Tineri, șantierele socialismului vă așteaptă".

Tinerii orădeni în drum spre Bicaz

ORADEA (de la corespondentul nostru).

Cu trenul de dimineața, numeroși utemiști și tineri din raioanele regiunii Oradea au venit la Comitetul regional U.T.M. așteptînd nerăbdători clipa plecării spre Bicaz.

La o masă, un grup de tineri în fața unei hărți urmăreau drumul pe care îl vor parcurge pînă la Bicaz. Chemarea C.C. al U.T.M. adresată utemiștilor și tineretului de a lucra pe șantierele de construcție a găsit un larg ecou în inimile lor. Tinerii au diferite năzuințe. Astfel tînărul Mihai Terej din comuna Chiraleu, raionul Marghita, are 17 ani. Dorința lui mai veche este să se facă tîmplar și este convins că prin munca pe care o va depune la hidrocentrală își va realiza acest vis. „In scurt timp trebuie să devin și utemist" — spunea el.

Mihai Ionaș de la Sînnicolau Romîn, raionul Criș, vrea să devină șofer. Cu toții știu că la început nu le va fi ușor, dar sînt tineri și prin muncă avîntată pot răsturna și munții.

Cum vedeți, tinerii au dorinți diferite, dar pe toți îi leagă același țel: să răspundă cu cinste organizației și să participe cu entuziasmul lor tineresc la construirea hidrocentralei.

Au un minunat exemplu de urmat, exemplul comsomoliștilor, care în aceste zile pleacă pe șantierele de construcții.

— Să ne scrieți tovarăși, le-a spus înainte de plecare tov. Alexandru Fodor, prim-secretar al regiunii U.T.M., și să nu uitați niciodată că plecați dintr-o regiune unde sînt oameni harnici.

— La revedere! La revedere! Peste trei luni sosim în permisie, iar faptele noastre vor dovedi hărnicia de care vom fi dat dovadă.

Nepăsare nepermisă

BAIA MARE (de la corespondentul nostru).

Numeroși tineri din regiunea Baia Mare și-au exprimat dorința să lucreze pe șantierele locale ale tineretului de la Baia Sprie, Cavnic și Negrești, pentru construirea și darea în folosință a unui volum mare de locuințe și grupuri sociale. O comisie formată din reprezentanți ai Comitetului regional U.T.M., Ministerului Construcțiilor, Trustului 9 Cluj și Intreprinderea 905 Construcții Baia Mare a încheiat un proces verbal în care au fost stabilite măsurile ce trebuie luate în vederea deschiderii șantierelor.

Din vina Intreprinderii 905 de Construcții, reprezentată prin directorul Iuliu Barta și ing. șef Iosef Adler, și a Trustului 9 Cluj, reprezentat prin directorul adjunct Dumitru Tamas, n-au fost asigurate brigadierilor pînă la 1 iunie nici condiții de dormit și hrană și nici condiții de muncă. Pe șantierele Cavnic și Baia Sprie încă n-au sosit materiale pentru începerea construcțiilor.

Nu s-a asigurat pînă la această dată dotarea dormitoarelor cu paturi și schimburile necesare, n-au fost aduse salopetele și nici alimentele pentru hrana caldă.

Mai există tărăgăneală și în privința asigurării șantierelor cu mașini și unelte de lucru.

Toți acești reprezentanți, în compania delegatului Ministerului Construcțiilor, Gheorghe Mandrini, așteaptă probabil ca lucrurile să se desfășoare „de la sine". Din vina acestora o parte din tinerii sosiți pe șantiere nu au avut ce face.

Se impune necesitatea ca Ministerul Construcțiilor, să ia de urgență măsurile practice cuvenite.

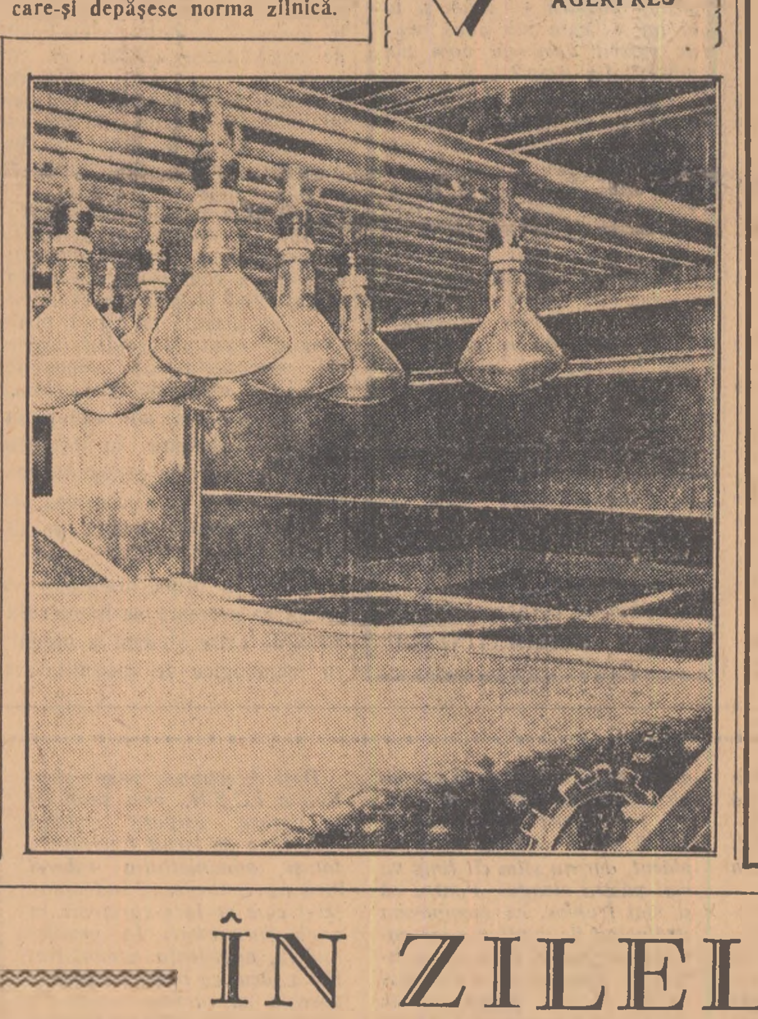
Brigadierii din Salcia

CRAIOVA (de la corespondentul nostru).

Cu cîtva timp în urmă în comuna Salcia a venit un activist al comitetului raional U.T.M. Cujmir. A căutat pe secretarul utemiștilor și apoi a plecat cu el prin sat să stea de vorbă cu tinerii din comună. Era seară așa că pe mulți i-a găsit pe uliță. Stăteau de vorbă pe podiș așa cum e obiceiul în Salcia.

A intrat în vorbă cu ei și instructorul raional. A doua zi în tot satul s-a răspîndit vestea că U.T.M. cheamă tinerii să meargă pe șantiere. Vorbeau tinerii despre fabrica de zahăr Livezi. S-au strîns la sfat utemiștii și au pornit și ei prin sat. A doua zi peste 20 de „brigadieri" cum își ziceau ei cu mîndrie, au hotărît să plece pe șantier. Și au plecat brigadierii din Salcia pe șantierul fabricii de zahăr Livezi.

— Pînă acum stăm bine. Echipele noastre sînt fruntașe pe șantier, ne spune tov. Ion Mitroi, brigadierul sălcenilor. M-am convins de cele spuse de brigadier, cînd seara, în fața careului, comandantul a citat pe Stelian Floricel, Maria Filip, Nicolae Odor și pe alți brigadieri din Salcia, care-și depășesc norma zilnică.

O delegație a Adunării Populare a R. P. Bulgaria va vizita țara noastră

La invitația Marii Adunări Naționale a R.P.R., o delegație de deputați ai Adunării Populare a R.P. Bulgaria, condusă de academicianul Sava Ganovschi, va vizita Republica Populară Romînă. Delegația va sosi în Capitală în ziua de 10 iunie.

(Agerpres)

La Institutul de cercetare și experimentare a industriei lemnului, pelicolele de lac întinse pe diferite plăci de furnire sau semifabricate superioare sînt uscate cu ajutorul razelor infraroșii. Prin introducerea acestui proces tehnologic s-a redus uscarea pelicolelor de lac, șelac, de la 24 zile la 87 de minute, iar de la nitolac de la 11 zile la 87 de minute.

Folosirea acestei metode de uscare permite micșorarea spațiului de depozitare a pieselor în diferite stadii de uscare, mărește productivitatea muncii și se evită utilizarea de fonduri pe un timp îndelungat. La IPROFIL Măgura Codlei se află în curs de introducere aceste cuptoare-uscătorie cu raze infraroșii.

In fotografie: **Interiorul tunelului de uscare cu radiații infraroșii.**

Foto: AGERPRES

La orizontul nr. 1 din cadrul minelor de fier de la Ghelar lucrează și brigada de tineret condusă de minerul Dumitru Preda. Aplicînd metoda surpării dirijate a tavanului, brigada reușește să-și îndeplinească planul în proporție de 151 la sută.

In fotografie: Dumitru Preda, responsabilul brigăzii, perforînd frontul de lucru.

Lansarea unui nou remorcher

Constructorii de la șantierul naval Oltenița, au sărbătorit joi după amiază lansarea unui remorcher de 150 C.P., destinat fabricii de solomit din Tulcea. Acesta este primul din seria de 5 remorchere care vor fi livrate anul acesta de șantierul naval Oltenița, întreprinderii de exploatare a stufului din Delta Dunării. In acest fel, destoinicul colectiv al șantierului naval din Oltenița, fruntaș pe țară în ramura construcțiilor navale, își aduce contribuția sa la acțiunea de punere în valoare a stufului care reprezintă o imensă bogăție a Deltei Dunării.

Brigada entuziastelor

Pînă în toamna anului trecut muncitoarele fabricii „Țesătura" din Iași nici nu-și puteau închipui că mașinile ar putea lucra mai iute, dar mite că s-ar putea crea o secție de țesut rapid. Așa că atunci cînd s-a propus crearea unei asemenea secții, țesătoarele s-au arătat neîncrezătoare. Cînd utemistele Elena Antoniac și Maria Nemțeanu au pășit pentru prima oară în secție și au dat drumul la mașini, s-au minunat de iuțeala cu care funcționau și tocmai acest lucru le-a pus pe gînduri. Oare o să putem învinge greutățile? Vom putea noi să le mînuim, sau ne vom face de rîs?

Celelalte tinere trăgeau cu coada ochiului să vadă cum se vor descurca cele două utemiste și dacă au văzut că fetele nu se lasă de treabă, s-au apropiat mai mult de noile mașini. Elena Antoniac și Maria Nemțeanu priveau cu bucurie spre ele.

— Ați venit și voi să începeți lucrul? — le-au întrebat utemistele.

— Nu, e prea greu pentru noi, deocamdată o să ne mai gîndim — le-au răspuns fetele. Elena și Maria, care se obișnuiseră de-acuma cu războaiele rapide și care țineau morțiș să atragă cît mai multe fete în noua secție, nu s-au descurajat. Indemnau mereu cînd pe una cînd pe alta. Greu a fost pînă au convins-o pe Elena Chetraru, greu a fost și mai pe urmă, totuși fetele veneau una cîte una și inima Elenei Antoniac creștea de bucurie.

— Să vezi tu, Mario, ce brigadă vom forma în secția noastră! — îi spuse într-o zi Elena tovarășei sale Nemțeanu.

— Și tu ai să ne fii responsabilă de brigadă, căci tu ești cea mai destoinică dintre noi — îi răspunse Maria.

Zilele treceau. Munca devenea mereu mai spornică. Cînd au ajuns să știe să mînuiască cîte 3 sau 4 mașini, Elena Antoniac s-a dus să se sfătuiască cu maistrul secției. Vroia să afle noi metode care ar putea duce la sporirea producției.

— Ei, Elena! Elena! Tot neastîmpărată ești? Pentru început voi ați progresat de ajuns de mult. Și eu unul sînt mulțumit de felul cum ați reușit să vă depășiți sarcinile de plan și de calitate.

Pe tînărul maistru îl frămîntau aceleași gînduri ca și pe responsabila brigăzii și de aceea se duse repede spre dulapul în care ținea cărțile tehnice, scoase cîteva și le întinse Elenei:

— Să le citiți cu toate, căci sînt foarte interesante.

Ce cărți interesante îi duse maistrul secției? Intr-una era vorba de felul cum a reușit Antonina Jandarova să mărească producția, în alta despre felul cum se lucrează după metoda Kovaliov.

Că fetele au învățat temeinic cele scrise în cărți se vede acum după 8 luni de muncă. Se înțelege că în primele luni ele nu reușeau să-și depășească planul decît cu 10-20 m. țesături, mai apoi ajunseseră la 40-50 m. țesături pentru ca astăzi ele să depășească cu mult suta.

Numai de la 1 aprilie și pînă acum cîteva zile utemista Elena Antoniac a reușit să dea la cele 4 războaie grele rapide cu 160 m. țesături peste plan; Elena Chetraru, lucrînd la patru războaie simple rapide, a dat 744 m, iar Maria Nemțeanu — 250 m. țesături peste prevederile planului.

Aceste succese obținute le-au dat curaj ca la consfătuirea de producție să-și ia angajamente noi, și mai mari, în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M.-ului.

Ele au cerut revizuirea normelor vechi ca fiind necorespunzătoare.

Totalizînd angajamentele luate, brigada va da pînă în ziua începerii lucrărilor Congresului peste prevederile planului 850 metri țesături.

Corespondent
ELIȘCA DAN

UN BĂIAT BUN

Pînă să ajung la S.M.T. Lugoj, am discutat cu tovarășul Adi Solomon, secretar al comitetului raional U.T.M.

— Da, da, mergeți. Avem acolo un băiat bun, inginerul Lungu, membru în comitetul raional — băiat bun. A fost și în vechiul comitet, e un băiat bun. El cunoaște acolo totul, e un băiat bun.

M-am supus îndemnului, convins mai cu seamă de repetarea insistentă a cuvintelor „băiat bun".

In biroul ticsit de dulapuri și vrafuri de dosare erau vreo trei sau pare-mi-se chiar patru oameni. Toți tineri. Unul din ei, bine legat la trup, cu părul vîlvoi, îmbrăcat într-o salopetă albastră, se agita vorbind la telefon și însemnîndu-și din cînd în cînd cîte ceva în registru.

— Da, te aud — răsuna în încăpere vocea celui ce vorbea la telefon. Da, da, te aud! Am spus: eu sînt inginerul Lungu, dispecerul...

Va să zică el era. Nu se prea potrivea cu felul cum mi-l închipuisem eu, dar asta nu era nici o nenorocire.

— Da, da, continua să răsune vocea lui în încăpere... Motorină zici. Bine, bine, o să primești pînă în seară.

Mai schimbă cîteva vorbe, apoi puse receptorul în furcă, oftînd:

— Of, telefonul ăsta!

Își alunecă mîinile prin părul castaniu ca și cum ar fi încercat să-și ostoiască gîndurile. Apoi notă în grabă pe o bucată de hîrtie comanda de motorină, se ridică de la masă și întinzîndu-mi mîna se recomandă zîmbind:

— Inginerul Lungu. Nicolae Lungu. Cu ce vă pot fi de folos?

— Aș dori să-mi vorbești de munca dumitale, despre felul cum te achiți de sarcina încredințată.

— De sarcinile încredințate?

— Da, da, de sarcinile încredințate.

— Nu vă supărați dar îmi cereți un lucru foarte greu. Spuneți-mi mai bine ce anume vă interesează și vă voi lămuri imediat.

— Aș dori — încercai eu să explic — să-mi vorbești despre felul cum îți îndeplinești sarcinile în munca obștească.

Inginerul zîmbi, apoi pe un ton vesel îmi zise:

— Văd că vă pricepeți să puneți aceeași întrebare în felurite chipuri, dar vă rog, credeți-mă: îmi e tare greu să vorbesc acum așa, în general, despre munca obștească.

L-am privit nedumerit. Nu puteam pricepe. Figura nu-l arăta a fi un îngîmfat. Și totuși nu puteam înțelege de ce încearcă să motiveze că îi este foarte greu să vorbească despre felul cum în calitate de membru al comitetului raional a îndrumat munca singurei organizații de bază U.T.M. încredințate, cea a S.M.T.-ului Lugoj.

Citindu-mi probabil nedumerirea în ochi, încercă mai departe să se justifice:

— Vedeți, acum în orele de producție sînt foarte mult hărțuit de treburi. Și, parcă spre a confirma cele spuse, telefonul țîrîi din nou.

Dădu cîteva lămuriri și reveni imediat:

— De aceea zic, cu dragă inimă vă lămuresc, dar spuneți-mi precis ce vă interesează. Așa o să-mi fie mai ușor. Nu pot vorbi acum despre munca sindicală, de A.V.S.A.P., de cruce roșie, de U.T.M., de întreceri socialiste, de gazeta de perete, colectiv sportiv și toate cîte mai sînt pe capul meu.

Și privindu-mă drept în față îmi spuse cu o voce ce implora milă:

— Zău, spuneți-mi precis ce doriți să aflați de la mine?

Acum nici eu nu știam ce să mai spun. Doream să-mi vorbească despre munca lui ca membru în comitetul raional, despre munca organizației de bază U.T.M. din S.M.T., dar acum lucrurile se încurcaseră.

Citindu-mi parcă gîndurile, inginerul mă lămuri:

— Nu știu dacă ați fost informat. Eu am aici cam multe răspunderi. Sînt membru în comitetul raional U.T.M., responsabil cu întrecerea socialistă în comitetul sindical, președintele colectivului sportiv, în comitetul A.V.S.A.P., în colectivul de redacție al gazetei de perete, în comitetul de redacție al gazetei satirice, la A.R.L.U.S. Mă rog, peste tot.

Intrerupți de nenumărate ori de clopoțelul telefonului am discutat totuși pînă tîrziu.

Strîngîndu-mi mîna la despărțire, jenat, inginerul a încercat încăodată să se justifice:

— Nu-s eu de vină. Vezi și dumneata: o jumătate de ceas îmi trebuie numai să înșir toate funcțiile pe care le dețin, iar jumătate de lună să iau parte numai la cîte o ședință și pe deasupra munca asta de dispecer care mă leagă de mîini și de picioare. Nu pot face nimic.

Intr-adevăr nu e de loc ușor și deaceea nici cine știe ce nu a făcut. Un lucru îmi e clar. Așa cum tovarășii de la comitetul raional U.T.M. își spun liniștiți: „La S.M.T.-Lugoj, avem pe inginerul Lungu, un băiat bun" au făcut-o și alții. Le-a fost mai ușor.

E mai greu să crești oameni pentru diversele răspunderi ale muncii obștești. O vorbă populară spune însă: „Cu o floare nu se face primăvară". Iar cu un „băiat bun" la S.M.T. Lugoj, munca obștească nu va merge niciodată bine.

I. ȘERBU

Telegramă

Președintele Marii Adunări Naționale a R.P.R. tov. C. Pîrvulescu, a primit următoarea telegramă din partea tov. F. R. Kozlov, conducătorul delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a vizitat recent țara noastră.

„Inapoindu-ne în patrie, vă rugăm a ne îngădui să mulțumim încă odată din inimă Prezidiului Marii Adunări Naționale și dv. personal pentru calda și prietenoasa primire făcută în timpul vizitei delegației noastre parlamentare în minunata dv. țară.

Vă rugăm să transmiteți întregului popor romîn sincera noastră recunoștință și mulțumirile noastre pentru caldele manifestări de prietenie față de membrii delegației, pe care le apreciem ca o expresie a sentimentelor frățești ale poporului romîn față de popoarele marii noastre Uniuni Sovietice.

Urăm poporului romîn succese continue și mai mari în munca sa rodnică de traducere în viață a programului de construire a societății socialiste.

Sîntem convinși că schimbul de delegații parlamentare ale țărilor noastre va servi la întărirea continuă a prieteniei frățești între popoarele noastre, la consolidarea păcii în lumea întreagă".

(Agerpres)

ÎN ZILELE VACANȚEI

Oricine a fost vreodată la mare, nu se poate să nu fi dorit, cu tot dinadinsul, să vadă măcar un răsărit de soare. E un spectacol atît de măreț, încît biata mea pană nici nu se încumetă a-l reda în amănunțime. O lumină feerică, de un roșu portocaliu încinge orizontul. Te miri de-a dreptul că văzduhul și întinderea nesfîrșită de apă nu încep să clocotească...

Așadar, drag cititor, n-ai putut scăpa de obligatoria „descriere a naturii". Iți cer iertare, însă povestirii mele trebuie să-i fixez un cadru... Iar cadrul meu este țărmul mării. Și cum pot descrie, de pildă, careul de dimineață ce se desfășoară în acest moment pe țărm, dacă nu vorbesc și despre valurile veșnic neliniștite ale mării?

Iată, pe catargul înalt țîșnește în zbucium un drapel roșu de mătase. Din careu se înalță un cîntec plin de voioșie. A început o zi de tabără.

Un capitol în care este vorba despre...

...multe lucruri. In primul rînd aflați că ceea ce urmează acum se petrece în sala unui club, iar în al doilea rînd că e seară.

Scaunele date lîngă perete lasă în mijloc un spațiu gol, în care iată că apar „artiștii". Să ne înțelegem de la început. Nu e vorba de adevărați artiști, ci de artiști improvizați, iar aci nu va fi nici un fel de spectacol, ci o „seară veselă". Dar cum veselia fără puțină tristețe n-are haz, s-o lăsăm întîi pe Teodorescu Elena din detașamentul II să ne cînte doina Oltului.

Stau privind cum curge apa
Stau pe malul Oltului
Și din ochi îmi curg șiroaie
Lacrimile dorului.

După cum vedeți, motivul tristeții nu e deosebit de grav. Așa că, după primele clipe de nostalgie, veselia biruie și cu asta trecem la cîteva ghicitori.

Un mic cor constituit ad hoc din tulceni prezintă o ghicitoare muzicală:

Colo lîngă fîntînă e teiul visător

— Teiul... teiul de Schubert — se aude din mai multe părți deodată.

Iși mai încearcă norocul și un anume Petrov.

— Ei, ăsta-i „Cîntecul șoferului" — i se răspunde prompt.

— Al șoferului, dar de cine? (Există vreo trei cîntece ale șoferului)...

...Lucrurile se lămuresc pînă la urmă tot de către Petrov, care a ieșit precum se vede învingător: „Cîntecul șoferului" de Mokrousov.

Să ne pregătim sufletește. Tovarășul Iosif ne va cînta un cîntec italienesc: „Malo mio".

In tăcerea deplină se aude o melodie ciudată, ca o tînguire. Niște vaiete jalnice străbat inimile și urechile ascultătorilor care încep să devină neliniștiți.

Dar melopeea se intensifică. Aaa-uri și iii-uri și eee-uri prelungi izvorăsc neostoit din cavitatea toracică a interpretului, provocînd disperarea ascultătorilor.

Să nu ne mirăm deci că cei prezenți s-au pornit să aplaude năvalnic chiar... înainte ca „Malo mio" să se fi sfîrșit.

Ghiciți, rogu-vă, cu ce anume s-a încheiat seara veselă? Cu dans? Firește că cu dans.

Unde, spre bucuria cititorului, ne aflăm din nou în mijlocul naturii

...Numai că de astă dată nu e vorba de mare, ci de o pădurice. O pădurice tînără, presărată cu poienițe, în care nimerești brusc, după ce străbați tufișuri întinse și încurcate.

Rog nu dați semne de panică. N-am de gînd să mai fac vreo descriere poetică. Detaliile ce vi le-am prezentat sînt absolut necesare din punct de vedere... tactic. Da, tactic, pentru că, în poetica pădurice are loc în clipa de față o „bătălie" grozavă.

Din fiecare tufiș te privesc zeci de ochi. Pînă și sus, în pomi, există „posturi de observație."

După toate semnele, „inamicul" se află pe aproape. El nu știe deocamdată unde se află ascunși bravii apărători ai drapelului roșu, cocoțat într-un pom și păzit de o gardă numeroasă.

Jocul e simplu. Combatanții poartă pe mînecă banderole cu numere. Ei trebuie să-și ferească numerele spre a nu fi zărite de adversari. Un număr odată zărit, purtătorul lui este făcut prizonier și iese din joc.

Aceasta a dat naștere la interesante „ciocniri". — Patrusute treizeci și doi! Hei n-auzi? Ieși din joc! Ți-am zărit numărul!

Iată că este descoperit și drapelul, obiectivul principal al jocului. Garda lui îl apără cu eroism, ascunzîndu-și numărul de pe mînecă.

Tocmai în clipa în care se părea că drapelul va cădea în mîinile „inamicului", un sunet izbăvitor de goarnă anunță că jocul a luat sfîrșit.

„Inamicii", înfrățiți de astă dată într-un nobil fel comun, se îndreaptă în grabă spre pavilionul cel mare al taberei, unde-i așteaptă o pașnică și nespus de plăcută îndeletnicire: masa de prînz.

In care se vede că lacomul își primește totdeauna pedeapsa

Cu riscul de a fi bănuit de fatalism, trebuie să vă declar foarte sincer că de astă dată am fost urmărit de ceea ce, în termeni curenți, se numește ghinion.

Adică, fiind proiectată o plimbare pe Ghiol în șalupa cea mare cu motor, de frică să nu fiu cumva uitat sau în cel mai bun caz să-mi aștept prea mult rîndul, m-am năpustit val-vîrtej în „prima serie".

Marinarii au desprins parîma, veselul colectiv s-a pornit să cînte în duduitul motorului: „Cu vaporașul vacanța"... La un moment dat însă, am remarcat, aproape fără să vreau, că duduitul motorului nu se mai aude și că șalupa... stă.

Curînd au observat și ceilalți acest lucru și au început firește întrebările: Ce s-a întîmplat? De ce stăm?... Și cîteva glume la adresa motorului: A răcit săracul! Dă-i un ceai cald!

Dar nici glumele, nici binevoitoarele „recomandări" ale pasagerilor n-au putut înfrînge încăpățînarea motorului.

...Și iată că cei de pe urmă, adică cei rămași pe mal, se îmbarcară pe o adevărată flotă de bărci mari pescărești și ne înconjurară din toate părțile.

— Hei voi, motorizații!... Cum o duceți?

— Petrecere frumoasă!

— V-ați luat tot ce trebuie pentru la noapte?

Cu jalnică părere de rău priveam pe urma bărcilor ce se depărtau spre soare apune, în timp ce, peste zarea sîngerie se înălța vesel „Cîntecul Nahimoviștilor": „Cald soare luminează-ne!/Patrie, te salut voios!"

...Pe noi ne-au tras la mal șase marinari cu o barcă pescărească.

Și un capitol foarte serios

Totdeauna, chiar în clipele cele mai fericite ale vieții, e bine să-ți pui întrebarea: de unde îmi vine mie această fericire?

Intîlnirea cu activistul Dumitriu Dumitru, luptător ilegalist care l-a cunoscut pe Velicu Stoianov, a fost un bine venit răspuns la această întrebare

„In Constanța, pe locul unde se află astăzi un cunoscut edificiu public, se afla prin anul 1920 chestura — își începe povestirea tovarășul Dumitriu. Era în ajunul grevei celei mari din acest an. Un grup de activiști sindicali au fost arestați și închiși la chestură. Imediat, cartierul a fost înconjurat de o masă compactă de muncitori care cereau eliberarea arestaților. Printre ei se afla tînărul Bărbuc Constantin. „Costică" îi spuneau tovarășii lui. Pe Bărbuc l-au izbit în piept cu patul armei pentru că, în clipa cînd a venit prefectul să-și contemple victimele, el a strigat: Jos oligarhia! Vrem pîine! Vrem dreptate! De pe urma acestei lovituri i s-a și tras, o lună după aceea, moartea acestui tînăr inimos.

Din piepturile miilor de muncitori se înălța un cîntec adresat soldaților, pe atunci, unelte oarbe în mîna capitaliștilor:

Cînd gornistu-alarma sună,
Fraților soldați,
Nu faceți omor,
Trăgînd în poporul muncitor.

Fraților soldați,
Noi vă sîntem frați
Indurerați.

Va veni o zi
Cînd noi toți ne vom uni
Și burghezia vom zdrobi.

Și cele prevestite de cîntec s-au petrecut aidoma. Ani de-a rîndul, în frunte cu partidul comunist, muncitorii au lovit din toate puterile în burghezie, în legionari, în fasciști. In timpul războiului bacurile de petrol din Constanța au fost aproape distruse. Submarinul „Delfinul", echipat de fasciști pentru acțiuni speciale în Marea Neagră, a fost scos din funcție.

Comuniștii au fost bătuți și chinuiți. Alții au căzut eroic.

...Și iată că astăzi, aci, în această frumoasă încăpere, admirînd marea, fericirea noastră ni se pare un lucru firesc".

...Toți cei de față, dacă, din pricina tinereții lor au trecut vreodată cu vederea acest lucru, în această clipă însă au înțeles pe deplin cui se datorează fericirea lor.

Drept încheiere...

...aș vrea să spun cititorului că acum urmează o așa-zisă „poantă". Ați crezut desigur că cest articol nu e altceva decît născocirea vreunuia care, la un birou stînd, își imaginează cum va fi în vacanță pentru pionieri și școlari.

Trebuie să vă spun însă, că aceste lucruri s-au petrecut aevea, nu însă cu pionieri, ci cu îndrumătorii lor, instructorii.

In realitate v-am povestit fapte și întîmplări petrecute la seminarul organizat de comitetul regional U.T.M. Constanța cu instructorii ce vor munci anul acesta în taberele de pionieri.

Desigur, aci s-au desfășurat și alte activități. Instructorii au ascultat lecții, au discutat despre metodele cele mai bune de muncă.

Foarte important este însă că ei au trăit în acest seminar clipele fericite pe care, la rîndul lor, vor trebui să le procure copiilor ce vin în tabere.

A. WEISS

Biruința lui Fiodor Soloveikov

Despre eroul pozitiv s-au purtat multe discuții în literatură. S-a încercat chiar să se stabilească „rețete" pentru comportarea lui, trăsături obligatorii pentru întreagă această categorie. Lucrurile sînt cunoscute. Dacă amintim totuși aceste încercări sterile, care din păcate, au influențat pe unii scriitori o facem pentru că în cartea lui Tendriakov „Străin în casa lui" am descoperit un erou pozitiv care prin autenticitatea sa dă o lovitură puternică amatorilor de tipare literare. Tocmai în aceasta stă, după părerea noastră, meritul nuvelei: că a reușit, fără sentințe, fără ton moralizator să înfățișeze un adevărat om sovietic, pentru care filozofia, principiile etice ale vremii sale au devenit propria lui filozofie și atitudine morală. Eroul lui Tendriakov acționează conform acestor principii aproape fără să-și dea seama, nu fiindcă nu le-ar cunoaște, ci fiindcă ele s-au contopit cu modul lui de gîndire și nu pot fi despărțite de firea lui. Fiodor Soloveikov nu are nevoie să detecteze „rămășițele trecutului" — el le simte prezența înainte de a le defini lui însuși, le respinge cu toată ființa sa. De aceea e atît de acut și fără ieșire conflictul cu familia soției sale, cu acea „lume a Reașkinilor" în care rămîne un străin și pe care o va părăsi *fiindcă nu poate proceda altfel.* Adevărul acesta, care explică nu numai comportarea lui Fiodor ci și a altor oameni din sat, nu-l vor înțelege niciodată Reașkinii, pentru că această concepție de viață le e străină, pentru că ei sînt întotdeauna mînați exclusiv de interesul propriu, sincer încredințați că nici ceilalți nu pot avea alt mobil în acțiunile lor. De aci și văicărelile: „Ce nu-ți place? Oare trăiești rău? Gospodărie, casă..." pătrunse de tragica lor neputință de a înțelege.

Tendriakov nu și-a ales ca erou un om deosebit, înzestrat cu însușiri neobișnuite. Fiodor, așa cum îl cunoaștem la începutul nuvelei e un tînăr, ce-i drept foarte priceput în munca lui, iubit pentru firea sa veselă dar nimic mai mult. Îi place să glumească, face curte fetelor cu destulă nepăsare, sigur de succes, pozează uneori în om cu orizonturi culturale largi (afirmă cu seriozitate că citește Tolstoi, Cehov, Flaubert deși, de fapt, el preferă pe Jules Verne și Dumas). Se asociază greu în mintea noastră figura acestui flăcău chipeș și voios, lipsit parcă de profunzime și complicații cu ideea unei drame sufletești puternice. Și e cu atît mai mare valoarea cărții cu cît ea reușește să demonstreze artistic că universul mărunt și înăbușitor al Reașkinilor are un dușman de moarte în fiecare din oamenii simpli, de felul lui Fiodor.

Înstrăinarea, izolarea Reașkinilor de oamenii din sat, pe care ei o interpretează pe măsura înțelegerii lor („Ne pizmuiesc") autorul o sugerează cu pricepere din primele pagini. În satul tăcut și pustiu care doarme sub razele lunii, Fiodor își sărbătorește „fără zarvă mare" și cu puțini oaspeți nunta. Nu e atmosfera obișnuită a nunților colhoznice, cu veselia lor zgomotoasă la care participă mai tot satul. Singurul chefliu care îndrăznește să ridice glasul, plecînd de la petrecerea încheiată, de altfel, devreme, tace îndată „speriat de liniștea din jur". Dar, așa cum se întîmplă în viață, Fiodor nu dă prea multă atenție acestui fapt, nu caută explicații. De-abia tîrziu va ajunge el la acea înțelegere cînd toate micile întîmplări din casa Reașkinilor îi vor apare ca verigile aceluiași lanț, cînd va vedea în gardul de nuiele al socrilor imaginea zidului de netrecut care îi desparte pe aceștia de ceilalți oameni. Și atunci se va închega și hotărîrea lui de a rupe cu lumea aceasta în care nu mai poate trăi.

Cum a străbătut Fiodor drumul greu spre această înțelegere?

Eroul lui Tendriakov nu este un „raisonneur" care are formule potrivite pentru fiecare împrejurare. În ședința de la comitetul raional, unde e luat în discuție fiindcă și-a părăsit soția, intimidat de tonul categoric al secretarei, obișnuită să gîndească în lozinci și sentințe, el se străduiește cu disperare să caracterizeze spiritul străin, ostil al Reașkinilor, pe care nu l-a mai putut suporta. Din noianul de fapte, mărunte la prima vedere, care au dus la ruptură e într-adevăr anevoios să alegi esențialul, acel ceva greu de definit care determină psihologia Reașkinilor. Prima neînțelegere, ușoară, uitată curînd, din pricina unor rochii vechi, ciudate, pe care Reașkinii le privesc totuși cu mulțumirea omului „gospodar". „Poate au să ne prindă bine cîndva" (Stioșa nici nu poate concepe că soțul ei n-a glumit cînd a propus să dăruiască „avuția" aceasta inutilizabilă casei de cultură pentru spectacolele artiștilor amatori). Simțămîntul de stingherească lăsat de întîmplarea cu grajdul, care scoate la iveală meschinăria bătrînilor (Fiodor mai crede încă, că soției sale îi e rușine de purtarea tatălui său). Apoi, ciocnirea fățișă cînd, într-o perioadă deosebit de grea pentru colhoz — însămînțările sînt periclitate dacă nu se folosesc toți caii la transportul sămînței — bătrînii Reașkini nu se sfiesc să ceară în numele lui Fiodor un cal ca să-și are bucata lor de pămînt. De data aceasta greutatea care apasă pe sufletul tînărului nu mai poate fi înlăturată cu ușurință. Cînd, după ce a înapoiat calul colhozului, se îndreaptă spre casă „ferestrele ei întunecate privesc sumbru spre Fiodor, care se apropie cu pași șovăielnici. Îi vine greu să treacă pragul acestei case. Și nici n-ar intra..." Scandalul care izbucnește în liniștea nopții, reproșurile și țipetele stridente ale Stioșei și ale mamei ei „Măiculiță, are să spargă tot acum! Ne face praf avutul, dragii mei!" se răsfring dureros în sufletul lui Fiodor care în zadar încearcă să aibă o explicație omenească. E cuprins de silă și de nedumerire. „Asta să însemne oare sfîrșitul?"

„Aerul care te face neom" din familia Reașkin îl va urmări pe Fiodor și mai tîrziu, după ce a izbutit să-și smulgă soția din casa părinților. La îndemnul mamei ei, Stioșa îl va părăsi în cele din urmă pe bărbatul iubit luînd cu ea și copilul.

Drama lui Fiodor e drama unui om al zilelor noastre, omenească și — deși povestită sobru, fără patetism — impresionantă. E un fragment din viață surprins și redat cu respectul realităților. Eroul lui Tendriakov nu descoperă adevărul cu ușurința de care dau dovadă de obicei eroii schematici, mînați din urmă de scriitor și nici nu rezolvă situația cu operativitatea acestora. El nu se grăbește să generalizeze, nu trage de la început concluzii grave din neînțelegerile cu familia soției. Așa cum se întîmplă în viață intrînd în casa socrilor nu-și pune întrebarea dacă ei reprezintă „noul" sau „vechiul". Îi inspiră respect hărnicia bătrînilor — pînă și cuiele sau scoabele necesare gospodăriei sînt orînduite cu grijă într-o lădiță cu despărțituri anume făcute — îi e drag „cuibușorul" lui curat și luminos, în care se simte peste tot mîna dragă a soției. Nu-i e ușor unui om viu să renunțe dintr-o dată la fericirea aceasta simplă, care-i încălzește viața. De altfel, scriitorul nu a încercat să-l rupă în mod artificial pe eroul său din viața de toate zilele, pentru a-i da răgaz să cugete în tihnă la „rămășițele" din conștiința socrilor și a soției, să caute metode de „reeducare". Fiodor are munca lui pe care o iubește, care îi ia cea mai mare parte din timp și de la care se întoarce frînt de oboseală, dornic de liniște. În contrast cu bucuria curată a muncii, cu raporturile dintre el și tovarășii săi, hîrțuielile de acasă îi par și mai respingătoare. (Trebuie remarcat că autorul reușește să ne convingă de faptul că Fiodor Soloveikov e un bun brigadier, conștiincios și energic, fără a-i impune eroului său să filozofeze despre importanța muncii, să țină discursuri pe teme de producție acasă sau să refuze cu indignare timpul liber).

La început el mai crede că „are să se aranjeze totul", se frămîntă, șovăie. Și numai în aceste împrejurări, o întîmplare neînsemnată — atît de neînsemnată încît se rușinează să mărturisească cuiva ce efect a avut asupra lui — îl determină să ia hotărîrea definitivă. Clipa cînd o vede pe Stioșa împreună cu mama ei, chinuind cu sălbăticie o capră străină pentru că le-a intrat în grădină și „a ciupit din castraveciori" e picătura care face paharul plin să se reverse. Fiodor își dă seama că nu va mai putea trăi nici o zi în atmosfera casei Reașkinilor, ascultînd bodogăneala lor pe socoteala colhozului „pentru care te spetești muncind degeaba", bucuria răutăcioasă cu care compară „slăbăturile" colhozului cu animalele bine hrănite din gospodăria proprie, veșnica lor preocupare pentru o viață înstărită, tihnită, cît mai departe de ceilalți oameni pe care-i privesc cu bănuială și antipatie.

Poate că hotărîrea pe care o ia Fiodor de data aceasta nu e cea mai chibzuită. Dar condamnabilă și nedemnă de un comsomolist, ea poate părea numai rigidei secretare a comitetului raional. (Autorul a zugrăvit veridic în figura Ninei Gloziclova acea categorie de activiști care văzînd viața în scheme reușesc să dăuneze grav muncii în ciuda tuturor intențiilor lor bune). Verdictul pe care îl dă viața prin oamenii satului e împotriva Reașkinilor și plecarea Stioșei din casa soțului, după împăcarea lor, îl confirmă.

...Nu știm care va fi sfîrșitul încercării prin care trece Fiodor Soloveikov. În finalul nuvelei îl întîlnim la petrecerea din clubul colhozului, încercînd să uite amărăciunea despărțirii de soția și copilul pe care-i iubește încă. Dar esențialul e că el nu s-a lăsat tîrît în mocirla Reașkinilor. Și de asemenea că adevărul a început să pătrundă chiar și în conștiința întunecată a Stioșei, tulburînd traiul cîndva tihnit al familiei. „De la o vreme nu-i zi fără țipete și lacrimi" — această mărturisire a bătrînului Reașkin e semnificativă.

Nu e nevoie să spunem mai multe lucruri despre nuvela atît de autentică a lui Tendriakov, despre meritele autorului ei. Sîntem încredințați că cititorul le va aprecia cum se cuvine, va simți în carte prezența adevărului vieții.

FELICIA DAN

V. Tendriakov „Străin în casa lui". Ed. Cartea Rusă, 1956

În pădurile Gorjului

Liniștea adîncă, atotstăpînitoare altădată peste pădurile Gorjului, a cedat — de mult — locul freamătului nou de muncă. Aci omul, stăpînind și mînuind cu dibăcie tehnica înaintată, muncește cu însuflețire pentru a da patriei cît mai mult material lemnos.

Devenind o întreprindere cu uriașe resurse de exploatare a lemnului, I.F.E.T. Tg. Jiu s-a dezvoltat simțitor pînă la sfîrșitul primului nostru cincinal, exploatînd noi sectoare forestiere, dintre care cele mai importante sînt Baia de Fier și Bîlta.

Dîndu-se atenție deosebită mecanizării procesului de muncă, în sectorul fruntaș — Bîlta — s-a reușit ca, în cel de-al doilea semestru al anului trecut, să se obțină o producție sporită la bușteni de fag, traverse și lemn de foc; productivitatea muncii a crescut cu 40 la sută față de alte sectoare. Toate acestea datorită mecanizării tot mai largi a lucrărilor. Astfel, în ultima vreme, s-a instalat un grup electrogen, cu ajutorul căruia s-a electrificat întregul sector, s-a instalat un funicular, un gater de debitat traverse etc. De asemenea, mecanizarea s-a extins și în sectorul Baia de Fier, singurul care furnizează bușteni de rășinoase. În ultimul timp au fost puse în funcțiune două funiculare, un troliu T.T. 3 pentru apropiat buștenii, a fost electrificat parchetul Galben etc.

La fabrica de creuzotat din Cărbunești, fabrică înființată în cursul anului trecut și înzestrată cu utilaj modern, se obține o producție ridicată. Colectivul acestei fabrici, în frunte cu maistrul Victor Gealatu și mecanicul șef Ion Ghiță, preocupîndu-se de ridicarea producției, a introdus o serie de îmbunătățiri în procesul tehnologic. Astfel a fost realizat un dispozitiv pentru reducerea consumului pentru creuzotat, care duce la o creștere însemnată a productivității muncii.

Pentru anul 1956 sarcinile de plan care revin I.F.E.T.-ului Tg. Jiu sînt mult mai sporite decît cele din anul trecut. Darea în exploatare a liniei ferate forestiere Tg. Jiu-Tismana asigură I.F.E.T.-ului Tg. Jiu posibilități largi de obținerea unor realizări și mai frumoase în acest an. Tot în acest scop, în anul acesta se va introduce pentru prima oară în sectoarele de exploatare ale întreprinderii, doborîtul buștenilor de fag cu ferăstraie electrice, cu ajutorul electro-stației sovietice P.E.S. 15. De asemenea, la sectorul Lainici se va instala un gater de 24 țoli pentru traverse, la sectorul Bîlta — 2 circulare pentru debitat doage de ambalaj, la Baia de Fier — un nou grup electrogen pentru iluminatul barăcilor, la punctul Strîmtori — o turbină pentru iluminatul barăcilor și un funicular, iar la sectorul Novaci — 4 funiculare „Wiessen" pentru apropiat buștenii de fag de calea ferată.

Cunoscînd sarcinile ce le revin, izvorîte din cel de al doilea cincinal de dezvoltare a economiei naționale, muncitorii, tehnicienii și inginerii I.F.E.T. Tg. Jiu se străduiesc să obțină realizări tot mai frumoase, contribuind astfel la înfăptuirea sarcinilor trasate de Directivele celui de al II-lea Congres al partidului. Intensificînd zi de zi întrecerea socialistă și aplicînd în muncă metode de lucru înaintate, colectivul de muncitori din brigada de corhănitori-lemn foc, condusă de Ion Caplan, care lucrează în sectorul Novaci, a reușit să-și depășească cu regularitate planul lunar de producție. Succese de seamă au obținut și ceilalți muncitori forestieri care lucrează în acest sector. Ei au reușit să dea în exploatare calea ferată forestieră Gilortul și să instaleze două funiculare „Wiessen", cu care se ușurează exploatarea materialului lemnos din parchetele Plopul, Înșirata și Rădeiul, care însumează cca. 50.000 m.c. De asemenea, cei din sectorul Valea Jiului lucrează cu sîrg la construirea unui canal, care ușurează scosul materialului lemnos din parchetul Vîjoaia.

Corespondent
I. SBIRCIOG

CONFERINȚE

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că sîmbătă la ora 19 va avea loc în sala Bibliotecii centrale universitare din calea Victoriei 88, conferința „Prevenirea și combaterea tuberculozei" pe care o va ține conf. univ dr. A. Brill. După conferință va rula filmul „Copiii străzii".

Tot sîmbătă la ora 18 va avea loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5—7 conferința „Bucureștii de ieri și de azi", pe care o va ține conf. univ. Virgil Hilt. După conferință vor rula filmele „O noapte furtunoasă" și „București, oraș înflorit".

Luna lui Cireșar revarsă din plin frumusețea senină a zilelor sale. Dar soarele arde necruțător și zăpușeala după-amiezilor atrage în parcurile orașului mii de tineri și vîrstnici. O plimbare cu barca pe lacul Cișmigiului este un mijloc plăcut, recreativ și uneori... răcoritor de a petrece timpul liber.

Foto: G. PETRE

Scrisoare către redacție

Încredere nejustificată

Dragă redacție,

Deși am 64 de ani, m-am gîndit să scriu și eu „Scînteii tineretului". Să nu vă surprindă acest lucru. Vreau să vă scriu despre activitatea unui tînăr deputat. Este vorba de tov. Frederic Lascu, care locuiește pe strada noastră și care lucrează la șantierul „Portul roșu". La alegerile de deputați în sfaturile populare din 11 martie, cetățenii de pe o porțiune a străzii Dumitru Chicuș i-au acordat cinstea și încrederea de a gospodări treburile noastre obștești. Și la noi, ca și în alte părți, s-au ridicat o serie de probleme din partea cetățenilor, care trebuiau rezolvate. Mare ne-a fost dezamăgirea cînd am văzut că tînărul nostru deputat nu manifestă nici cel mai mic interes pentru a rezolva cererile noastre pentru a înfrumuseța strada pe care locuim cu toții. Dînsul nu a făcut absolut nimic de cînd a fost ales deputat. Toate problemele care s-au ridicat au fost rezolvate de către comitetul de stradă. Și acestea au fost destule: curățirea zăpezii de pe trotuoare, desfundarea canalelor pentru scurgerea apei, antrenarea cetățenilor la văruitul fațadelor de la case, sprijinirea copacilor tineri, înlocuirea becurilor arse de pe stradă și altele.

Cînd este chemat la diferitele adunări cu cetățenii, sau la ședințele de la camera deputatului de pe lîngă Sfatul popular orășenesc Galați, tovarășul Lascu nu vine. El motivează spunînd foarte simplu: „N-am știut", „N-am fost anunțat" etc.

Mi-am pus de curînd o întrebare, la care de altfel m-am gîndit de multă vreme. De ce tovarășul Lascu nu observă unele lucruri elementare? De ce nu e mai activ? Am să vă dau un aspect mărunt, dar care are o mare importanță: pe strada noastră nu se ridică gunoiul la timp. E un lucru cunoscut că microbii găsesc un mediu foarte bun de dezvoltare în gunoaie. Oare tov. Lascu nu se gîndește la copiii de pe strada noastră — chiar și la ai lui — care vor avea mult de suferit dacă nu vom lua măsuri din timp?

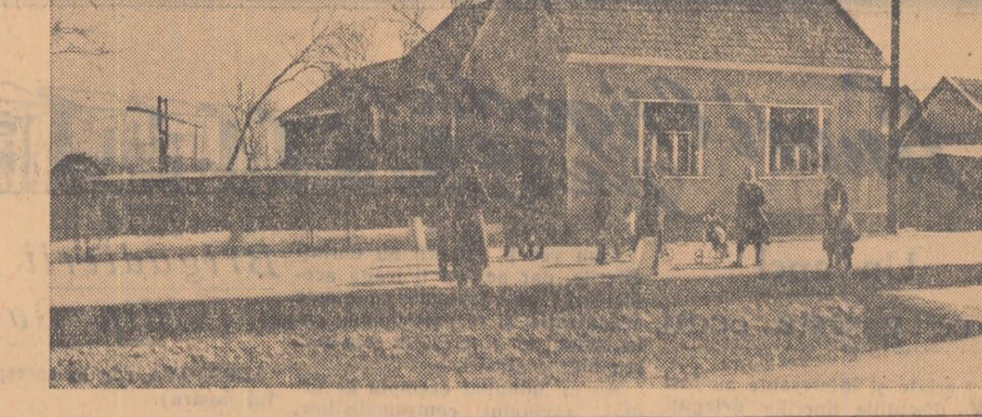
L-am criticat verbal de nenumărate ori pe tov. Frederic Lascu. În calitate de președinte al comitetului de stradă vreau să-l ajut și pe această cale. Noi dorim cu toții ca dînsul să se gîndească la cele ce i-am spus și să scuture pentru totdeauna această nepăsare de care a dat dovadă pînă acum. Dorim ca strada noastră să aibă un aspect cît mai frumos, să fie curată, pentru ca copiii și nepoții noștri să se simtă cît mai bine, să crească sănătoși în locul acesta care ne este drag tuturor. Sîntem convinși că și el dorește acest lucru și tocmai de aceea avem toată încrederea că își va schimba atitudinea de nepăsare de care a dat dovadă pînă acum. Așteptăm să vorbească faptele.

MARIA CONSTANTINESCU

Priviți-le, sînt două case din același sat — comuna Korș, raionul Oradea: una cu pereții sparți, cu acoperișul de stuf, fără prispă și fără gard, asupra căreia sărăcia s-a întins ca o pecingine; alta din cărămidă, cu acoperiș de olane, cu ferestre spațioase spre soare și cu trotuar în față pe care se joacă voioși copiii. Cea dintîi a servit de adăpost, cu ani în urmă, uneia din familiile satului care îndurau exploatarea sîngeroasă a moșierilor. Casa de-a doua face parte dintr-un grup mai mare de locuințe pe care și le-au ridicat de curînd membrii gospodăriei agricole colective milionare „Gh. Doja".

Priviți-le, sînt două case — două lumi!

Întîlnire cu absolvenții

În dorința de a îmbunătăți procesul de învățămînt, conducerea Institutului politehnic din București a organizat în urmă cu cîteva zile o consfătuire la care au fost invitați numeroși absolvenți, astăzi ingineri, avînd de-acum o anumită experiență industrială. În cadrul acestei consfătuiri s-au făcut numeroase observații interesante privind modul în care pregătirea teoretică căpătată în anii studenției a corespuns sarcinilor producției.

★

Numeroși participanți la consfătuire, printre care inginerii Panaitescu, Cioltan Petru și alții, au arătat că absolvenții intră adesea în industrie cu o suficiență absolut dăunătoare, care le creează iluzia că prin calcul pot rezolva totul. S-a dat ca exemplu importanta problemă a automatizării proceselor de producție, în care absolvenții deși posedă cunoștințe generale teoretice, sînt lipsiți de posibilitatea aplicării ei în producție, deoarece în cadrul institutului n-au studiat problema automatizării legată de procese concrete și de posibilitățile industriei noastre. Subliniind în majoritatea lor insuficienta atenție acordată în planurile de învățămînt ale institutului pregătirii tehnologice a studenților, participanții la consfătuire au arătat — invocînd propria lor experiență — importanța pe care o poate avea de exemplu pentru inginerul electrotehnician cunoștințe mai largi de tehnologie chimică pe baza cărora se pot realiza materiale izolatoare în industria electrotehnică, sau cunoștințe mai largi de tehnologie mecanică sau de electrotehnică, pentru un inginer chimist.

Astfel, în urma discuțiilor a reieșit ca necesară pe lîngă adîncirea de către student a pregătirii tehnologice de specialitate și a materiilor generale înrudite. În acest scop, printre altele, s-a recomandat utilarea institutului cu ateliere și laboratoare corespunzătoare, arătîndu-se aportul pe care ministerele de resort l-ar putea aduce în această direcție. Toate acestea sînt cu atît mai necesare — au declarat participanții la consfătuire — cu cît prin însușirea încă de pe băncile institutului a elementelor proceselor noi tehnologice, se va da posibilitatea absolvenților după repartizarea lor în producție de a deveni promotorii tehnologiei noi.

★

Practica studenților în producție a ridicat numeroase probleme legate de conținut, timpul de efectuare, conducerea și controlul studenților etc.

În cuvîntul său, inginerul Rășcă a arătat necesitatea efectuării practicii în mod efectiv, astfel ca studenții să lucreze în diferite ateliere și la diferite instalații ale uzinelor lichidîndu-se mentalitatea de simplu „turist" a practicanților. În legătură cu aceasta trebuie subliniată importanța excursiilor științifice de documentare, ca un mijloc de cunoaștere a proceselor de producție din întreprinderile de specialitate.

Însemnări pe marginea unei consfătuiri

Dată fiind ineficacitatea controlului și îndrumării practicii de către conducătorii de practică din întreprinderi, lucru ce se datorește în majoritatea cazurilor solicitării lor de către sarcinile curente de producție, socotim ca indicată folosirea tinerelor cadre didactice pentru îndrumarea și controlul permanent al practicii, ceea ce va aduce pe lîngă o îmbunătățire a conținutului practicii studenților, o cunoaștere mai adîncă a industriei și o întărire a legăturilor între cadrele didactice și întreprinderi.

Desigur, pentru aceasta este necesar de a se găsi formele materiale de cointeresare a tinerelor cadre didactice în conducerea lucrărilor de practică.

O problemă acut discutată a fost aceea a aspectului moral al studentului. Nu întîmplător s-a discutat — în legătură cu aceasta — problema pregătirii multilaterale, încă de pe băncile facultății, a viitorului inginer. Noțiunea de inginer cuprinde într-însa nu numai aspectul creatorului, proiectantului, ci și acela de executant. În intervenția sa, tovarășul inginer V. Iancovici arăta că în discuțiile avute cu numeroși absolvenți, aceștia își exprimau dorința de a lucra în cadrul birourilor de proiectări, evitînd muncile în aparatul dispecerilor sau în cadrul secțiilor direct productive, socotind aceasta ca o coborîre a demnității calificării lor. Problema capătă și un alt aspect cînd raportăm această pretenție a unor absolvenți la pregătirea lor, care — așa după cum a reieșit din relatările participanților la consfătuire — este încă deficitară în anumite privințe. Nouă ni se pare că această tendință este alimentată și de pregătirea — aproape exclusiv teoretică — acordată studenților în facultate, neglijării uneori a reliefării complexității pregătirii și sarcinilor pe care le va avea de îndeplinit inginerul odată repartizat în producție. La aceasta se adaugă insuficiențele muncii de educație desfășurată de organizațiile obștești, în special cea de U.T.M.

★

O remarcă generală făcută în timpul consfătuirii a fost aceea cu privire la bagajul cunoștințelor de specialitate scăzut al absolvenților, ca rezultat al faptului că aceștia citesc puțină literatură tehnică. În legătură cu aceasta s-a făcut propunerea ca în planul de învățămînt să se introducă pe lîngă studiul limbii ruse și studiul unei alte limbi străine — engleza, germana sau franceza — pentru a da posibilitate viitorilor ingineri să fie la curent cu ultimele cuceriri ale tehnicii mondiale.

De o aprobare unanimă s-a bucurat propunerea tovarășului Partenie, rectorul institutului, privitoare la organizarea unor cursuri de specializare a absolvenților. Acest lucru — au arătat participanții la consfătuire — ar da posibilitatea unui larg schimb de experiență pe problemele cele mai actuale ale industriei și permițînd în special cunoașterea noutăților științifice și tehnice.

În sfîrșit, în cadrul dezbaterilor s-a făcut auzită o propunere privind modificarea criteriilor de apreciere a răspunsurilor la examene potrivit căreia calificativul de „foarte bine" să fie acordat acelui student care pe lîngă însușirea notițelor de la curs să dovedească că a studiat și bibliografia tehnică facultativă.

★

Fără îndoială, consfătuirea absolvenților Institutului politehnic n-a avut scopul de a hotărî ceva definitiv. Discutînd însă unele deficiențe în pregătirea viitorilor ingineri, consfătuirea a însemnat posibilitatea cunoașterii și — prin intervenția organelor competente — înlăturării lor.

Ing. B. BENJAMIN
I. DELEANU

La Orașul TINERETULUI

Pe zidul unui pavilion străjuiește și acum lozinca scrisă cu ani în urmă și de mult înfăptuită: „Brigadieri, luptați pentru punerea în funcțiune a uzinei cocsochimice!"

Aici, la marginea Hunedoarei, unde O. T. — două inițiale intrate în uz — reamintesc de făuritorii acestui cartier, Orașul Tineretului, locuiesc peste 800 de tineri de la Întreprinderea de construcții siderurgice Hunedoara. Desigur, între anii de pionierat în care brigadierii au ridicat construcțiile acestea și astăzi, clădiri mult mai confortabile au fost construite în oraș. Mulți foști brigadieri, căsătorindu-se, s-au mutat în noile blocuri. Nu puțini însă, rămași încă burlaci, ca și alți tineri, în majoritate absolvenți de școli profesionale și medii tehnice, stau și acum în dormitoarele de la Orașul Tineretului.

În multe din dormitoare nu se mai pun azi problemele elementare de igienă și moralitate. Cu satisfacție observă cel ce revine aici după un an-doi simțitorul progres, cărțile de Sadoveanu și Victor Hugo apărute pe colțul paturilor, fierul de călcat modern, de voiaj, cu care un băiat își calcă grijuliu unul din cele cîteva costume, albeața aproape generală a rufăriei de pat, cîntecul puternic al difuzoarelor, pietrișul proaspăt de pe alei.

Comitetul U. T. M. de la I.C.S.H. a organizat un colectiv de conducere al taberei tineretului, de care răspunde un tînăr sudor. În dormitoare, tinerii au ales de asemenea responsabili. S-au ținut consfătuiri în vederea întăririi disciplinei. Un post utemist de control creat în tabără are la dispoziție o tablă de evidențiere și critică.

În întrecerea pentru titlul de cel mai curat și bine gospodărit dormitor, steagul de fruntaș l-a cucerit dormitorul de fete 2 din pavilionul 15. Ne-a plăcut, dar nu știm cît timp va mai păstra steagul. Pentru că și mai frumos, cu dușumeaua strălucind de curățenie iar paturile acoperite cu lăicere înflorate, ne-a părut dormitorul de fete 4 din pavilionul 10, după cum e remarcabil dormitorul 4 din pavilionul 8, al unor băieți pe cît de buni montori — am auzit — tot pe atît de harnici gospodari și meșteri decoratori ai pereților.

În dormitoarele fruntașe am văzut liste afișate pe spatele ușii: „Cine e de serviciu la curățenie" și pe lîngă ustensilele în acțiune ale îngrijitoarelor, și cîte o mătură de rezervă în dosul sobei, gata să fie mînuită de locatari înșiși, după orice mică neorînduială.

Cu atît mai neplăcut ne-a fost să întîlnim, în unele dormitoare, tineri care după ani de educare încă nu au învățat să păstreze curățenia. Ghica Nicolae, din sectorul mecanic șef, dormea cu sandalele în pat. Cînd Baciu Valentin de la electrotehnică, de altfel fruntaș în muncă, s-a trezit cu oaspeți... și cu bocancii pe pătură, desigur că s-a simțit stingherit.

— E prima oară — a zîmbit el jenat — și apoi, fără legătură: Tocmai fusesem să cumpăr ceva și...

Petre Boghian, pe lîngă faptul că nu păstrează curățenia, e și necuviincios cînd îngrijitoarea îi cere să-i respecte munca.

Deși direcțiunea administrativă a I.C.S.H., prin serviciul de cazare, asigură condiții mai bune de locuit tineretului, totuși administrația taberei încă nu controlează îndeajuns felul cum se face curățenia în unele dormitoare. În pavilionul 12, neglijența administrației a făcut ca toată iarna pardoseala să rămînă ruptă. Pe conducte, din vina serviciului de întreținere, apa vine cu mari întreruperi, ceea ce face ca mai ales noaptea, cînd se întorc de la schimbul 2, tinerii să nu aibă cum să se spele.

Deși timpul e încă răcoros, sobele, de altfel majoritatea stricate, ale dormitoarelor, se odihnesc în pace. În timpul iernii, însă, încălzitul a fost, din nepăsarea direcțiunii administrative a I.C.S.H. (director administrativ Moga Dumitru), cea mai gravă problemă în tabără. Nu e prea tîrziu poate să arătăm că, repartizîndu-se cîte 8—9 kg. de combustibil pe fiecare sobă zilnic, nu s-a dat fiecărui tînăr nici o cincime din combustibilul pe care îl primește în mod normal oricine. Pentru iarna viitoare e necesar să se asigure lemne și cărbuni încă de pe acum.

După o oarecare slăbire a activității colectivului de conducere al taberei în ultimul timp, comitetul U.T.M. (secretar tov Zlătior) trebuie să-i stimuleze inițiativa fără să-l lase însă să se zbată singur în fața greutăților. Trebuie cu deosebire lucrat pe tărîm cultural-sportiv. Clubul și biblioteca, terenul de fotbal, azi cu o singură poartă, fostul teatru de vară, ajuns grădină de zarzavat, toate să fie puse în funcțiune, în stăpînirea unui tineret harnic și vesel.

C. FILIP

Dușuri de... aer

Un loc cu condiții de muncă grele, în industria textilă, îl reprezintă vaporizatoarele din secțiile de imprimat, în care se face fixarea coloranților pe pînză. Primele operații cer muncitorilor care deservesc vaporizatoarele să intre în interiorul lor, unde există, chiar după un timp mai îndelungat de la răcire, o temperatură ridicată și o umiditate scăzută. Intervențiile acestea se cer în caz de rupere a pînzei, pentru a o repune în circuit, asigurîndu-se continuitatea procesului tehnologic. Ele necesitau însă ore întregi, fiind îngreunate de o serie de dezavantaje. Pe lîngă întreruperea procesului tehnologic și pierderea a zeci de metri de țesătură, trebuie să subliniem condițiile neprielnice de muncă în care lucrau oamenii. Aceste dezavantaje aveau ca rezultat micșorarea productivității muncii și creșterea prețului de cost.

Studiindu-se posibilitatea de îmbunătățire a condițiilor de muncă cu aceste utilaje, s-a ajuns la concluzia că una din cele mai indicate metode care să ușureze munca și să remedieze situația existentă, e utilizarea dușurilor de aer.

Utilizarea acestor dușuri împiedică acțiunea nefavorabilă a căldurii asupra organismului, prin micșorarea temperaturii aerului din mediul înconjurător și mărirea vitezei lui de mișcare. La baza procedeului ales (pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă la vaporizare) a stat o instalație mobilă de ventilație. Aceasta a fost construită după modelul realizat de sovieticii Uceașkin și Landa, pentru ușurarea condițiilor de muncă în interiorul utilajelor cu temperatură ridicată, cum sînt de pildă cuptoarele. După principiul acestei instalații mobile, s-a realizat o instalație fixă. În urma experimentărilor făcute de către cercetătorii secției de ventilație a Institutului de cercetări științifice pentru protecția muncii al C.C.S., cu o astfel de instalație, la întreprinderea Industria bumbacului A din București, rezultatele obținute au fost satisfăcătoare.

Prin aplicarea acestui sistem, condițiile de muncă la vaporizator se îmbunătățesc, temperatura pe locul de muncă scade într-un ritm foarte scurt, iar concentrațiile dăunătoare se micșorează simțitor. Totodată, se reduce timpul de lucru necesar pentru restabilirea procesului tehnologic.

Avînd în vedere aceste avantaje, instalația poate fi extinsă pe echipă și la alte utilaje în care se lucrează în condiții similare.

În acest scop, Institutul a publicat, prin I.D.T., un studiu asupra acestei instalații de ventilație, elaborat în cadrul institutului de către tov. ing. V. Drobotă.

Ce este mica mecanizare?

Mai mulți tineri ne-au întrebat în ce constă și de ce este necesară mica mecanizare.

Cuvintele „mică mecanizare" nu trebuie să ne facă să credem că este vorba de o mecanizare de importanță minimă pentru producție și care nu merită să i se acorde atenție. Vă amintiți desigur de vestitul proverb romînesc: „Buturuga mică răstoarnă carul mare". Ei bine, mica mecanizare — asemenea buturugii mici — nu trebuie de loc subapreciată.

Prin măsurile de mică mecanizare se urmărește, în primul rînd, să se ușureze munca oamenilor, să se mărească randamentul ei prin reducerea timpului de lucru la diferite operațiuni. Mica mecanizare poate fi introdusă în orice fază a procesului de producție. Fiecare tînăr poate să creeze sau să propună dispozitive menite să sporească viteza de lucru a mașinilor, introducerea de cărucioare, vagoneți, electrocare, benzi transportoare, macarale, aparate simple etc. Introducînd în producție un număr suficient de cărucioare, macarale, dispozitive de încărcat și descărcat materiale, se poate reduce la maximum numărul muncitorilor auxiliari care execută asemenea operațiuni manual, se poate stabili astfel un raport just între numărul muncitorilor direct productivi și al celor auxiliari ceea ce atrage după sine reducerea prețului de cost.

La fabrica de pielărie și încălțăminte „Partizanul" din Bacău s-a pus recent în funcțiune un aparat de ridicat (acționat mecanic), alcătuit dintr-o platformă pe care se așează piei stoarse în curs de fabricație ce trebuie ridicate la uscătorie și atelierele de finisaj. Prin punerea în funcțiune a acestui aparat simplu s-a înlăturat efortul fizic al muncitorilor care cărau zilnic pe scări circa 200 piei ude cu o greutate totală de peste 4.000 kg. Actualmente operația se execută în circa 3 ore de către un singur muncitor. Și e lesne de înțeles că productivitatea muncii la această operație a crescut mult (de peste 5 ori). In fabrică se folosesc diferite forme de plan înclinat pentru mecanizarea operațiunilor de coborîre a materialelor. Astfel s-a instalat un uluc sub formă de plan înclinat pentru transportul pachetelor de piele de la atelierul de finisaj situat la etaj și pînă jos la camioanele care transportă produsele la magazie. S-a eliminat în felul acesta transportul manual mărindu-se mult productivitatea muncii.

La aceeași întreprindere prin introducerea unei benzi glisante la secția de cusut încălțăminte s-a obținut o creștere mare a productivității muncii ceea ce a permis eliberarea de numeroase brațe de muncă pentru alte operațiuni.

Prin măsuri de mică mecanizare se poate mări productivitatea unor mașini care au fost depășite din punct de vedere al productivității de mașinile moderne. La uzinele „Vasile Roaită" din Capitală, două mașini mecanice de forjat de tip vechi au fost reparate și, cu ajutorul unor dispozitive, li s-a mărit productivitatea. In curînd ele vor intra în producție și fiecare mașină (deservită de doi oameni) va înlocui munca a 10 muncitori. Randamentul celor două mașini de tip vechi astfel modernizate va fi mult mai mare decît înainte. Modernizarea utilajului prin măsuri de mică mecanizare îi mărește productivitatea de 1,5—2 ori și îl face mai rentabil. Tehnica modernă evoluează într-un ritm rapid iar utilajul nu poate fi înlocuit pe plan național într-un asemenea ritm. De aceea este necesar ca pentru a mai putea folosi utilajul care se învechește, în anumite întreprinderi mai mici și mai slab utilate, acesta să fie continuu perfecționat, modernizat prin adăugarea de dispozitive, mici modificări etc., pentru a putea fi folosit cu randament. Cheltuielile pe care le reclamă modernizarea utilajului, sau cele pentru introducerea de cărucioare, benzi transportoare, macarale, vagoneți, electrocare, aparate simple etc. sînt minime față de economiile pe care le aduc. Ele pot fi acoperite fie din fondul pentru mica mecanizare, fie din rezervele interne ale fiecărei întreprinderi.

Introducerea micii mecanizări depinde în mare măsură de inițiativa creatoare a muncitorilor și tehnicienilor și este în interesul personal al acestora deoarece prin introducerea micii mecanizări munca se ușurează și productivitatea muncii crește (iar odată cu ea cresc și cîștigurile muncitorilor).

Organizațiile U.T.M. trebuie să studieze în mod concret toate posibilitățile de introducere a micii mecanizări și să stimuleze inițiativa tinerilor în folosirea și dezvoltarea ei.

Aspect de la primul spectacol prezentat de ansamblul popular de stat de cîntece și dansuri „Mazowsze" din R. P. Polonă

Cocktail oferit de Mihail Ralea

Vineri după amiază, academicianul M. Ralea, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, a oferit un cocktail la sediul Institutului.

Au luat parte M. Macavei, președintele de onoare al Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, A. Mălnășan, locțiitor al ministrului Afacerilor Externe, academicienii S. Stoilov, T. Vianu și M. Beniuc, Boris Caragea, președintele Uniunii Artiștilor Plastici, ș.a.

Au participat ambasadorii: R.D. Germane — W. Eggerath; R. P. Bulgaria — S. Pavlov; R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici; R.P. Polone — J. Izydorczyk; Uniunii Sovietice — A. Epișev; miniștrii: Danemarcei — Rolf Kiaer; Franței — Pierre Francfort; Italiei — Francesco Lo Faro; Egiptului — Hussein Chawki; însărcinații cu afaceri ai Elveției — André Parodi; Austriei — A. Filz; însărcinați cu afaceri ad-interim ai Argentinei — J. Medoro Delfino; Finlandei — Matti Pyykko; Turciei — Saffet Urli Betin; R.P. Chineze — Cen Ke; R. Cehoslovace — M. Vojta; R.P. Albania — Zeqi Agolli.

(Agerpres)

In întîmpinarea Conferinței internaționale a femeilor muncitoare

In numeroase orașe din țară se desfășoară în aceste zile adunări ale femeilor muncitoare organizate în întîmpinarea Conferinței internaționale a femeilor muncitoare care va avea loc la Budapesta între 14 și 17 iunie.

La adunarea care a avut loc după-amiază în sala Bibliotecii centrale universitare din Iași au luat parte sute de femei care muncesc în întreprinderile și instituțiile orașului.

Tov. Elena Eremeia, locțiitor al ministrului Industriei Ușoare, a vorbit despre însemnătatea Conferinței internaționale a femeilor muncitoare. „Această conferință, convocată din inițiativa Federației Sindicale Mondiale — a spus vorbitoarea — este prima de acest fel în istoria mișcării muncitorești internaționale. Ea constituie un factor de seamă în dezvoltarea și întărirea unității de acțiune a femeilor muncitoare din lumea întreagă în lupta pentru apărarea revendicărilor lor".

Dr. Stela Apostol, membru în prezidiul Consiliului sindical regional Iași a prezentat apoi un referat asupra activității organelor sindicale din regiune în întîmpinarea conferinței de la Budapesta.

La Tg. Mureș, la adunarea festivă organizată de Consiliul sindical regional, a luat cuvîntul Victoria Schrot, pilot la Tarom, membră a Comitetului Național de Pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare. „Conferința de la Budapesta — a arătat vorbitoarea — va marca începutul unei etape noi în lupta pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață, pentru cucerirea și apărarea drepturilor femeilor din țările capitaliste și va întări prietenia femeilor din lumea întreagă".

Au mai luat cuvîntul Elisabeta Abraham, activist sindical, muncitoarea Ana Nemeș, de la fabrica de mobile „Simo Geza", Elisabeta Pop, funcționară, Luiza Farkaș, colectivistă și alte participante care au vorbit despre realizările cu care femeile din Regiunea Autonomă Maghiară întîmpină Conferința Internațională a femeilor muncitoare.

La adunarea care a avut loc la Galați, tov. Gabriela Crișan, inginer la uzinele „23 August", din Capitală, membră a Comitetului național de pregătire a Conferinței internaționale a femeilor muncitoare, a vorbit despre interesul cu care au primit femeile din lumea întreagă vestea organizării acestei conferințe.

A fost adoptată o moțiune prin care participantele la adunare salută convocarea conferinței, urîndu-i succes deplin.

Adunări ale femeilor muncitoare au mai avut loc în aceste zile și la Cluj, Pitești, Baia Mare, Constanța și în alte orașe din țară.

Ochelarii lui Costică

26 mai 1956

Se poate ajunge la Măstăcani pe două căi. Cineva care a pornit cu trenul din Galați, coboară la stația Foltești și, de acolo, pe lîngă un fleac de șosea care de patru ani se tot lucrează și nu se mai termină, pînă fumează o țigară, ajunge în cătunul cu pricina. Pentru cel plecat din Bujor, „de la raion" cum s-ar mai putea spune, treaba e și mai simplă. Ajuns în halta Chiraftei, drumul în care se pomenește, lăsîndu-se de pe scara vagonului îl duce, fără nici o discuție, drept în Măstăcani. Și Costică Balan a bătut de multe ori acest drum. Mai întotdeauna însă, ajuns în Măstăcani umblă cu un soi de... apărători care se confecționează din piele.

Nu credeți?

Prea bine. Intrebați-l pe Costică Balan. O, dar am impresia că cei care-l cunoașteți pe Costică ridicați din sprîncene a nedumerire. In parte, gestul vă este îndreptățit, întrucît Costică, deși e Balan, e totuși mai mult șaten decît balan, scund și, pe cît se pare, cam vechi activist al comitetului raional U.T.M. Totodată însă, cu toată părerea de rău, nu vă pot da dreptate, pentru că, deși voi nu-l vedeți purtînd ochelari, el umblă totuși cu ochelari. Curios, nu? Păi cum să nu fie curios? Vine el, Costică, mai în toată luna, dacă nu la două săptămîni o dată, la Măstăcani. Este aici o gospodărie colectivă și în gospodărie o organizație de bază U.T.M., și în organizație vreo zece utemiști care și-au ales în comitet doi băieți și o fată. Costică Balan vine, chipurile, să-i îndrume, pe cît se pricepe, să le arate ce și cum să facă. Și începe:

— Tu, Catincă, secretaro — ai strîns cotizația?

— Da, tovarășe Balan.

— Atunci, îi bine, constată și el, după un solemn moment de gîndire.

— Dar, cu primirea de membri cum stați? Cîți ați primit luna asta?

— Nici unul tovarășe instructor.

— Rău, foarte rău.

Mai stă puțin și iar:

— Catincă, aveți și alte lipsuri?

Catinca ar vrea să-i spună că el, utemiștii de aici, cu comitet cu tot, au lipsă de un club (pe care de altfel nu l-au avut nicio-dată), au lipsă în munca de antrenare a tinerilor la întărirea gospodăriei etc..

El, Costică, pricepînd parcă ce gînduri furnică prin mintea Catincăi, o repede:

— Aveți și alte lipsuri ori nu aveți?

— Avem.

— Faceți bine să nu le mai aveți. Lipsurile, tovarășă Catincă, lipsurile, să știți voi, vă stingheresc în muncă. Faceți bine să nu le mai aveți. Așa a spus tovarășul secretar de la raion. Că vă stingheresc...

Plimbîndu-și apoi privirea pe filele unui caiet:

— Ii bun, cotizația spui că ai strîns-o. Ei, acum dă-mi doi-trei fruntași... doi-trei codași... da' mai repede! se oțărăște el! Ne trebuie la raion pentru un tabel. Tovarășul secretar a spus!

Și uite așa, tovarășul secretar a spus în sus, tovarășul secretar a spus în jos, iar organizația asta de bază se odihnește, în vreme ce Catinca, întoarsă acasă, hrănește cu urdă pui de curcă ai mătușii Ioana, că de două săptămîni nici la muncă în gospodărie nu se mai duce secretara. Congresul U.T.M. bate la ușă, pe cînd aici nici gînd a se dezbate măcar proiectul Statutului modificat al U.T.M., fără să mai vorbim de unele eventuale acțiuni ale utemiștilor în întîmpinarea congresului. Iar Costică fuge spre haltă să ducă tovarășului secretar doi-trei fruntași, doi-trei codași, pentru un tabel și să raporteze că sarcinile primite au fost îndeplinite întocmai.

Ei, uitați-vă bine acum la Costică Balan, cercetați-l cu atenție și spuneți ce părere aveți despre ochelarii lui... de cal, care-i însoțesc munca de activist la fiecare pas: îi are?

Ii are.

Păi ce vă spuneam eu?!

S. CONSTANTIN

Cum înțeleg unii să facă munca pe teren

Desen de M. COSTI

Lucrările Congresului Crucii Roșii a R.P.R.

Vineri au continuat lucrările Congresului Crucii Roșii a R.P.R. Ședința de dimineață a fost prezidată de tov. Aura Mesaroș, vicepreședinte al Crucii Roșii a R.P.R.

Au continuat discuțiile la raportul de activitate al Comitetului Central al Crucii Roșii a R.P.R. La discuții au luat cuvîntul 42 de delegați și invitați la Congres.

Ceferistul Al. Slătineanu, comandantul grupei sanitare de la Depoul C.F.R. Pașcani a prezentat aspecte din activitatea sanitară a grupei sale.

Tov. Paul Dor, președintele secției de Cruce Roșie de la cooperativa „Cootex" din Oradea a arătat că în cinstea Congresului Crucii Roșii a R.P.R. activiștii de Cruce Roșie din această mare unitate cooperatistă au înscris încă 350 de membri, au organizat 5 cursuri G.P.A.S. și 2 cursuri de grupe sanitare.

Dr. Z. Karacsonyi, președintele comitetului de Cruce Roșie al regiunii Cluj, a scos în evidență sprijinul pe care activiștii de Cruce Roșie îl dau cadrelor medico-sanitare din regiunea Cluj în toate problemele de sănătate publică.

Au mai luat cuvîntul colectivistul Gh. Jafac, președintele gospodăriei colective „Secera și ciocanul" din regiunea Bacău, minerul fruntaș Vasile Sigmond.

A luat apoi cuvîntul dr. Voinea Marinescu, ministrul sănătății.

Ședința de după-amiază a fost prezidată de tov. Ecaterina Chivu, activistă pe tărîm social.

In continuarea lucrărilor Congresului dr. Octavian Belea, prim vicepreședinte al C.C. al Crucii Roșii a R.P.R. a prezentat raportul cu privire la noul statut al Crucii Roșii a R.P.R.

Au urmat discuții pe marginea raportului.

Congresul a aprobat apoi în unanimitate noul statut al Crucii Roșii a R.P.R.

Lucrările Congresului continuă.

(Agerpres).

O seară plăcută

In cîntec, veselie și dans numeroși utemiști și tineri de la combinatul poligrafic „Casa Scînteii" au petrecut în cadrul „Joii tineretului" o seară plăcută. Această manifestare tinerească a fost inițiată de comitetul U.T.M. în cinstea celui de al II-lea Congres al U.T.M. In fiecare săptămînă cîte o organizație de bază U.T.M. din cadrul combinatului va pregăti o astfel de manifestare.

Cu prilejul reuniunii tovărășești din joia trecută au avut loc o seară de ghicitori literare pe teme din concursul „Iubiți cartea", o întrecere pentru desemnarea celui mai mare „mincinos" și un concurs de dans. La fiecare din aceste manifestări s-au distribuit premii în cărți. Iată, de pildă, concursul de ghicitori literare. Au primit premii în cărți Cosman Doina de la tiefdruk, Constantin Gheorghe de la A. I., Ionescu Constantin și alții. Cel mai mare „mincinos" a fost declarat Ștefănescu Vasile din organizația de bază U.T.M. ofset, care a primit cărți și... o gogoașă.

Interesantă a fost scurta expunere a tovarășului inginer Radu Constantin de la A. I. care a absolvit facultatea de mecanică de la Moscova. Vorbitorul a relatat cîteva aspecte din viața tineretului sovietic.

Tinerii au ascultat cu interes cele spuse de tov. Radu. La această reuniune tovărășească tinerii s-au distrat bine. Sperăm că această experiență pozitivă va fi un îndemn la noi realizări în organizarea altor „Joi ale tineretului".

M. BARBULESCU

Creșterea păsărilor este o îndeletnicire plăcută care cei însă pricepere, răbdare, dragoste de meserie. Compoziția hranei, curățenia sînt sarcini pe care le respectă cu mare strictețe îngrijitorul fruntaș Pavel Chingă de la gospodăria de stat Moșneni din regiunea Constanța.

Iată-l în fotografia noastră, împreună cu tehnicianul Teodor Sterescu, în mijlocul celor aproape 3000 păsări scoase pe lucerniera gospodăriei.

Spectacolul Ansamblului „Mazowsze" din R. P. Polonă

Vineri seara a avut loc în sala Teatrului Muncitoresc C.F.R. un spectacol de gală dat de ansamblul de Stat de cîntece și dansuri „Mazowsze" din R. P. Polonă, care întreprinde un turneu în țara noastră.

Cîntecele și dansurile Ansamblului „Mazowsze", reprezintă o imagine a trecutului de luptă al poporului polonez, a vieții și muncii avîntate care se desfășoară pentru construcția Poloniei populare. „Bandoska" — cîntecul țăranilor din regiunea Rudzimin, cîntecul vesel „Dece ați venit petitori", dansurile „Oberek" și „Lubeliene", mazurcile, polcile, ca și întregul program au fost răsplătite cu aplauze îndelungate.

O impresie puternică a produs interpretarea cîntecelor romînești „Pe Mureș și pe Tîrnave" și „Foaie verde luminiță" și a unor cîntece poloneze în limba romînă.

Spectacolul s-a bucurat de un frumos succes. Artiștilor polonezi li s-au oferit flori.

La spectacol au asistat tovarășii: Gh. Apostol, P. Borilă, Chivu Stoica, Gh. Gheorghiu-Dej, Constanța Crăciun, Th. Iordăchescu, P. Niculescu-Mizil, M. Macavei, acad. M. Ralea, A. Mălnășan, Șt. Cleja, reprezentanți ai vieții culturale și artistice, un numeros public.

Au fost de față Jan Izydorczyk, ambasadorul R.P. Polone la București și alți membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Consultație

Ce este neutralitatea și importanța ei în zilele noastre

Evenimentele care se desfășoară pe arena internațională și în mod deosebit cele din ultimii 2—3 ani au relevat intensificarea mișcării pentru promovarea unei politici de neutralitate. Această mișcare a luat în zilele noastre forma unei lupte specifice împotriva dezlănțuirii unui al treilea război mondial de către cercurile agresive din occident. Tot mai multe țări din Europa și Asia au proclamat în mod oficial în diferite documente sau cu diferite prilejuri, importanța primordială pe care o acordă politicii de neutralitate.

Din punct de vedere al dreptului internațional, politica de neutralitate este definită ca o situație politică și juridică a statelor care nu participă la războiul între anumite țări, nu acordă ajutor militar nici uneia din părți, iar în timp de pace nu participă la blocuri militare, menținînd relații pașnice normale cu toate țările. Noțiunea de neutralitate este fixată în cunoscutele convenții multilaterale de la Haga (1907) și anume în convenția a V-a despre neutralitatea în războiul terestru și în convenția a 13-a despre neutralitatea în războiul maritim. De asemenea, Carta Organizației Națiunilor Unite nu exclude existența neutralității ca o instituție reală a dreptului internațional.

Condițiile concrete — economice, sociale și politice — ale fiecărei epoci și în special caracterul războiului, exercită o puternică influență asupra statutului de neutralitate și a prevederilor sale. In mod evident, problema neutralității are o însemnătate deosebită în momentul de față. Astăzi, pe lîngă statele care au proclamat neutralitate permanentă și anume Elveția în 1819, Belgia în 1831, Luxemburg în 1867 (Belgia și Luxemburgul au renunțat de fapt după cel de al doilea război mondial la neutralitatea permanentă, intrînd în pactul agresiv nord-atlantic. N.R.), un număr tot mai mare de state proclamă o politică de neutralitate. Expresia concretă a acestei politici în condițiile actuale este în primul rînd neparticiparea la blocurile militare agresive. Blocul nord-atlantic, pactul de la Bagdad, pactul Asiei de sud-est și alte pacte agresive proiectate de puterile occidentale constituie o primejdie reală atît la adresa păcii și securității internaționale precum și în ce privește însăși suveranitatea țărilor care sînt atrase în aceste pacte. Se poate spune că această primejdie egalează cu primejdia ocupării acestor țări de trupe dușmane sau încălcarea — în caz de război — a suveranității acestora. In condițiile actuale deci, statele care se pronunță cu perseverență și cu hotărîre în favoarea politicii de neparticipare la blocurile și coalițiile militare agresive își aduc contribuția lor la întărirea păcii și securității internaționale.

Perioada de după cel de al doilea război mondial a oferit numeroase exemple în acest sens. Incheierea tratatului de stat cu Austria în 1955, de pildă, și proclamarea neutralității Austriei recunoscută și garantată de marile puteri poate fi apreciată ca un pas important spre întărirea păcii în centrul Europei. De asemenea, în alte țări din Europa se petrec evenimente care demonstrează uriașa atracție pe care principiile neutralității o au asupra maselor de milioane din toate țările și în foarte multe rînduri asupra însăși guvernelor dintr-o serie de țări capitaliste. Ca urmare directă a acestui fapt, o serie de țări nu au putut fi atrase în coalițiile militare agresive ale occidentului. Exemplul Suediei, al Finlandei este caracteristic din acest punct de vedere. Astfel e vădit că propaganda privind „avantajele" politicii de blocuri nu poate fi pusă în concordanță cu interesele acestor țări.

Ceea ce este nou și caracteristic în situația contemporană actuală este extinderea popularității politicii de neutralitate în întreaga lume. Aceste fapte au o legătură directă cu înlocuirea relațiilor de neîncredere și ostilitate dintre state prin relații bazate pe respectul reciproc, pe neamestecul în afacerile interne ale altor țări, pe respectarea principiului efectiv de coexistență pașnică. Aceasta presupune că politica de neutralitate constituie o parte integrantă a politicii de coexistență pașnică, de respectare și aplicare consecventă a principiilor fundamentale de drept internațional: respectarea reciprocă a integrității teritoriale și a suveranității, ne- [illegible] rile interne ale altor state. Astfel, politica de neutralitate duce practic la lărgirea zonei păcii și la îngustarea zonei de provocări potențiale ale cercurilor agresive occidentale.

In această ordine de idei trebuie menționat faptul că cele 5 principii ale coexistenței pașnice, proclamate pentru prima oară în declarația din 1954 adoptată la Delhi de către șefii guvernelor R.P. Chineze și Republicii India, au fost recunoscute pînă-n prezent de 1,5 miliarde oameni. Cele cinci principii și-au găsit astfel expresia în declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 9 februarie 1955, au fost consemnate în rezoluțiile conferinței de la Bandung a celor 29 de țări din Asia și Africa, în declarația guvernelor U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia, în declarațiile lui N. A. Bulganin și Nehru din 22 iunie 1955, precum și în declarațiile lui N. A. Bulganin și U Nu din 3 noiembrie 1955. Cele cinci principii au fost din nou proclamate în declarațiile comune ale conducătorilor U.R.S.S., Indiei, Birmaniei și Afganistanului în decembrie 1955. De asemenea în declarațiile sovieto-engleză și franco-sovietică publicate după tratativele de la Londra și Moscova se acordă o mare importanță promovării între țările interesate a unor relații bazate pe recunoașterea necesității coexistenței pașnice.

Promovarea unei politicii de neutralitate își găsește în ultimul timp expresia în țările Asiei prin opoziția hotărîtă a popoarelor din această regiune împotriva pactelor militare organizate de puterile occidentale. Țări ca Egiptul, Siria, Libanul, Arabia Saudită, Yemenul, Iordania — dacă ne referim numai la Orientul Mijlociu — se opun cu hotărîre proiectului de lărgire a pactului de la Bagdad. De asemenea, în Asia de sud-est puterile occidentale au de înfruntat valul de neutralism care cuprinde aceste țări. Se știe astfel că Cambodgia, asupra căreia s-au făcut numeroase presiuni pentru a fi atrasă în pactul Asiei de sud-est (SEATO), a respins aceste încercări și proclamă cu insistență o politică de neparticipare la pactele militare.

Nu este însă vorba numai de aceasta. In însăși țările atrase în blocurile militare occidentale cresc tendințele de promovare a unei politici de neutralitate pe plan extern. In pactul Atlanticului de nord se manifestă astfel puternice tendințe centrifuge. In Franța, Italia, Grecia, în Germania occidentală și Islanda, în țările nordice curentul spre o politică de neutralitate și de respectare a intereselor fundamentale ale țărilor lor se extinde în permanență. Sînt bine cunoscute declarațiile președintelui Italiei, Gronchi și ale premierului Franței, Guy Mollet. Fondul acestor declarații se reduce tocmai la căutarea unei „noi politici", mai apropiată de interesele Italiei și Franței și mai ales mai îndepărtată de politica forței militare. Ultima sesiune a N.A.T.O. și disensiunile care au loc într-o măsură tot mai mare între membrii acestei organizații, însăși încercarea de a pune un accent mai mare asupra „laturii nemilitare" a N.A.T.O. constituie exemple care pledează în favoarea aceleiași idei.

Evenimentele care au avut loc nu de mult în Islanda, precum și prejudiciile care le-a adus Greciei alianța atlantică, au arătat de asemenea raportul exact ce există între pactele militare și adevăratele interese naționale ale diferitelor țări. In această ordine de idei sînt interesante concluziile la care au ajuns chiar unii reprezentanți ai cercurilor agresive din Occident. O misiune trimisă d. Comisia pentru Afacerile Externe a Camerei reprezentanților din S.U.A. pentru a studia „starea de spirit" dintr-o serie de țări europene a scris, referindu-se la Italia: „In țară se observă o credință larg răspîndită în politica neutralismului... „In același timp, un observator a prezis că „51 la sută din poporul italian ar vota pentru neutralitate dacă ar avea această posibilitate".

In Germania occidentală, în țările nordice oameni de stat și reprezentanți de seamă ai vieții politice se pronunță pentru înlocuirea politicii războiului prin promovarea unei politici de neutralitate, prin neparticiparea la coalițiile militare occidentale a acestor țări. Iată, de pildă, părerea ziarului vest-german „Reinisch Westfalische Nachrichten". Intr-un articol intitulat în mod sugestiv: „S-a învechit oare neutralitatea?" ziarul arată: „Principiul neutralității și posibilitatea de neutralizare a conflictelor existente nu-și pierd uriașa lor actualitate".

Această stare de spirit este un fapt obiectiv care se înregistrează în actuala situație internațională. El este determinat, în special, de două împrejurări mai importante. In primul rînd, o oarecare slăbire a încordării în relațiile internaționale precum și efectul pozitiv al noilor relații care încep să se întroneze între toate statele, politica consecventă de eliminare a conflictelor promovată de Uniunea Sovietică și apreciată ca atare de opinia publică internațională.

In al doilea rînd, efectele nefaste ale politicii de blocuri și de încălcare a intereselor naționale, resimțite de zeci de state din Europa și Asia. Incă la sfîrșitul anului trecut, influentul ziar american „New York Times" își exprima neliniștea în legătură cu creșterea curentului de opinie favorabil unei politici de neutralitate. Ziarul arăta că evenimentele de apropiere între Est și Vest care se desfășoară pe plan internațional sporesc „primejdia neutralității" (!?!). Ziarul scria apoi: „Reînvierea continuă a neutralismului în Europa occidentală nu ar mai trebui să provoace surprindere în Statele Unite".

Este firesc ca problema politicii de neutralitate să provoace diplomației americane dureri de cap destul de violente. Deunăzi, în conferința sa de presă, președintele Eisenhower a abordat din nou problema neutralității în actuala conjunctură internațională recunoscînd că această politică „nu este totdeauna dezavantajoasă". Mai de mult, secretarul de stat al S.U.A., Dulles, a declarat fără echivoc că Statele Unite „nu cred în posibilitatea neutralității", calificînd politica de neutralitate drept „o concepție învechită". Declarații similare se mai fac în occident. Dușmanii neutralității și le însoțesc chiar de „argumentarea" respectivă, căutînd să micșoreze eficacitatea și popularitatea neutralității. Sintetizînd aceste „argumente" putem desprinde cîteva idei mai importante.

In primul rînd, o politică de presiuni — militară sau economică — împotriva țărilor care promovează o astfel de politică. Exemplele sînt binecunoscute. „Demonstrațiile de forță" ale vaselor americane și engleze de la coastele litoralului arab precum și planurile de imixtiune armată în Orientul Mijlociu, manevrele organizate nu de mult în Tailanda care sînt menite să exercite presiuni împotriva acelor state asiatice care nu doresc să participe la alianțele militare occidentale etc. In aceeași ordine de probleme se situează veșnicele amenințări privind „sistarea ajutorului" pentru țările care „nu vor să participe și să sprijine politica americană". Senatorul Knowland luînd cuvîntul recent a cerut fățiș să se revizuiască programul american de „ajutorare" a țărilor neutre. El arăta că în schimbul ajutorului „aceste țări trebuie să sprijine obiectivele americane"

In al doilea rînd, desprindem politica de „integrare" europeană. Este vorba în cazul de față de unificarea țărilor europene, crearea unei autorități supranaționale sub egidă americană, fapt care presupune implicit renunțarea la politica tradițională a unor țări de neutralitate pe plan internațional. In acest mod, diferite state din Europa ar fi, din punct de vedere al diplomației americane, „mai puțin periculoase".

Corespondentul agenției United Press scria în legătură cu aceasta: „Puterile occidentale se pregătesc să lanseze o nouă campanie pentru integrarea economică și politică europeană. Intenția urmărită este să se dea un nou imbold planurilor de integrare europeană, care se tărăgănează, ca mijloc de a împiedica răspîndirea neutralismului și a indiferenței politice".

Ce dovedesc aceste lucruri? Mai întîi, reiese clar existența unei opoziții evidente între politica de blocuri și aventuri militare, pe de o parte, și politica de neutralitate pe de altă parte. Faptul că cercurile politice americane califică neutralitatea drept „o concepție învechită" este direct legat de intențiile lor de a dezrădăcina tendințele spre o politică independentă a tuturor țărilor.

In același timp însă, pe măsura extinderii ofensivei americane crește în toate țările lumii nesocialiste năzuința spre consolidarea independenței de stat, spre neparticiparea la blocuri și alianțe militare. Statele care promovează o astfel de politică și-au cucerit un prestigiu bine meritat pe plan internațional și exercită influență asupra desfășurării evenimentelor. India, această mare putere asiatică, dovedește în mod viu ce înseamnă politica de neutralitate pentru garantarea intereselor sale naționale. Lupta pentru afirmarea neutralității este o parte integrantă a luptei generale pentru întărirea securității internaționale, pentru instaurarea unor relații de deplină egalitate între toate statele. Politica de neutralitate se extinde neîncetat tocmai datorită viabilității ei, a largei și crescîndei sale popularități în cercurile cele mai diferite ale opiniei publice mondiale. Ea are cu atît mai mult toate șansele de reușită tocmai pentru că țările lagărului socialist sprijină această politică, considerînd-o ca un aport binefăcător la însănătoșirea atmosferei internaționale.

S. VERONA

U. R. S. S. contribuie activ la rezolvarea problemei dezarmării

* * *

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui D. D. Eisenhower

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 iunie, G. N. Zarubin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în S.U.A., l-a vizitat pe J. F. Dulles, secretarul de stat al S.U.A. și i-a înmînat următorul mesaj adresat de N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., lui Dwight D. Eisenhower, președintele Statelor Unite ale Americii.

„Moscova, Kremlin

6 iunie 1956

Stimate domnule președinte,

Cred că sînteți de acord cu mine că problema dezarmării continuă să rămînă una din cele mai importante și urgente probleme internaționale.

După terminarea celui de-al doilea război mondial, care a adus omenirii nenumărate victime și uriașe pierderi materiale, toți am fost ferm hotărîți să facem tot posibilul pentru a nu admite izbucnirea unui al treilea război mondial. Tocmai în acest scop, după terminarea celui de-al doilea război mondial statele au început tratative cu privire la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice. Din păcate, aceste tratative n-au dat pînă acum rezultate pozitive.

Presupun că și dumneavoastră împărtășiți părerea că ivirea noilor tipuri de arme de exterminare în masă, de felul armelor atomice și cu hidrogen, face deosebit de imperioasă necesitatea soluționării problemei dezarmării. Nu este necesar să vă vorbesc acum mai pe larg despre această problemă, Dumneavoastră, eminentă personalitate militară, care ați fost atît de aproape de evenimentele războiului trecut.

Vă amintiți, domnule președinte, că la conferința de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, de la care ne-au rămas cele mai calde amintiri, toți participanții — printre care și dumneavoastră, în numele guvernului și poporului Statelor Unite — și-au exprimat dorința generală de a înlătura primejdia unui război și de a micșora povara înarmărilor.

Guvernul sovietic a acordat o atenție deosebită examinării posibilității de a se ieși din impasul în care se află în prezent tratativele cu privire la dezarmare. Faptele arată că tratativele duse în subcomitetul O.N.U. în problema dezarmării n-au dat rezultate pozitive. In ultimul timp, aceste tratative s-au complicat la maximum. Activitatea subcomitetului pentru dezarmare frînează de fapt progresul în această privință. In aceste condiții cu greu se poate spera că tratativele de la O.N.U. vor putea duce într-un viitor apropiat la rezultate concrete în domeniul dezarmării.

Ținînd seamă tocmai de acest fapt, guvernul sovietic a hotărît să abordeze într-un mod nou soluționarea problemei dezarmării. Am vrea ca această năzuință a guvernului sovietic să fie just înțeleasă.

Am ajuns la profunda convingere că în prezent, cînd are loc o anumită slăbire a încordării internaționale și cînd „războiul rece" devine de domeniul trecutului, s-au creat condiții mai favorabile pentru încetarea cursei înarmărilor și întreprinderea unor măsuri de dezarmare.

In aceste condiții considerăm că pînă la realizarea unui acord internațional în problema dezarmării, eforturile statelor trebuie să fie îndreptate spre înfăptuirea de către fiecare stat a unor măsuri concrete pentru reducerea armamentelor, care ar putea fi traduse în viață fără să se mai aștepte încheierea unui acord internațional cu privire la dezarmare. Fără îndoială că aplicarea unor asemenea măsuri ar contribui la micșorarea continuă a încordării internaționale, la întărirea încrederii între state, și aceasta ar duce la rîndul său la crearea unor condiții mai favorabile pentru îndeplinirea programului atotcuprinzător al dezarmării.

Sper, domnule președinte, că veți fi de acord că o inițiativă a marilor puteri, inclusiv Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii, care dispun de cele mai mari forțe armate și resurse materiale, ar avea o importanță hotărîtoare în această privință.

Călăuzit de țelurile înalte ale întăririi păcii între popoare, guvernul sovietic a hotărît să ia inițiativa și, fără a mai aștepta un acord cu privire la dezarmare, să efectueze o reducere importantă a forțelor armate ale Uniunii Sovietice și anume cu 1.200.000 de oameni, în afară de reducerea forțelor sale armate cu 640.000 de oameni din anul 1955.

In măsură corespunzătoare vor fi reduse armamentele și mijloacele tehnice militare ale forțelor armate ale U.R.S.S., precum și cheltuielile Uniunii Sovietice prevăzute de bugetul de stat al U.R.S.S. pentru nevoile militare.

In conformitate cu aceasta se desființează 63 de divizii și diferite brigăzi, printre care trei divizii de aviație și alte unități militare, cu un efectiv de peste 30.000 de oameni, care se află pe teritoriul Republicii Democrate Germane. Ne dăm firește seama că retragerea din Germania a trupelor sovietice cu efectivul susmenționat nu rezolvă pe de-a-ntregul problema.

Această măsură a guvernului sovietic reprezintă numai un prim pas. Pornim însă de la premiza că dacă guvernele S.U.A., Angliei și Franței, care au trupe pe teritoriul Germaniei, ar lua și ele măsuri pentru reducerea forțelor lor armate din Germania, aceasta ar pregăti fără îndoială terenul pentru acțiuni mai hotărîte în această problemă. Avem totodată în vedere faptul că asemenea măsuri din partea guvernelor celor patru puteri ar putea duce ulterior la un acord cu privire la o reducere considerabilă a efectivului forțelor armate străine din Germania sau la retragerea forțelor armate străine de pe teritoriul Germaniei.

Colegii mei și cu mine ne exprimăm speranța că guvernul Statelor Unite ale Americii și dv. personal, domnule președinte, veți examina cu toată atenția declarația din 14 mai a guvernului sovietic în problema dezarmării anexată la prezentul mesaj și veți aduce la rîndul dv. contribuția cuvenită la acțiunea de încetare a cursei înarmărilor, la cauza slăbirii continue a încordării internaționale și a întăririi păcii generale.

Fără îndoială că acțiunile corespunzătoare ale statelor noastre ar fi sprijinite și de alte țări, ceea ce ar pune bazele pentru realizarea în practică a susamintitului program atotcuprinzător de dezarmare.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
DWIGHT D. EISENHOWER
președintele Statelor Unite ale Americii

Washington"

Mesajul lui N. A. Bulganin adresat lui Guy Mollet

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 iunie, S. A. Vinogradov, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în Franța l-a vizitat pe Guy Mollet, președintele Consiliului de Miniștri al Franței, și i-a înmînat următorul mesaj din partea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin.

„Moscova, Kremlin

6 iunie 1956

Stimate domnule președinte al Consiliului de Miniștri,

In timpul recentelor tratative franco-sovietice de la Moscova, colegii mei și cu mine am avut fericita posibilitate de a face un schimb de păreri cu Dumneavoastră și dl. Pineau asupra unor probleme importante ale situației internaționale și am stabilit problemele în care guvernele celor două țări năzuiesc sincer să realizeze țeluri dorite de ambele părți. Guvernele noastre au ajuns în primul rînd la concluzia că eforturile statelor trebuie să fie îndreptate spre încetarea cursei periculoase a înarmărilor care primejduiește menținerea păcii și sustrage resurse uriașe de la scopurile producției pașnice și ale ridicării bunăstării popoarelor. In declarația comună franco-sovietică am avut posibilitatea să proclamăm în mod oficial în fața opiniei publice din întrega lume importanța pe care cele două guverne o atribuie problemei dezarmării.

Se înțelege că în ceea ce privește problema dezarmării popoarele sînt interesate în primul rînd în acțiuni practice ale statelor.

Imediat după terminarea războiului, țările noastre au colaborat între ele în organele O.N.U în căutarea căilor spre realizarea unui acord internațional cu privire la reducerea generală a armamentelor și interzicerea armei atomice. Invățămintele aspre ale celor două războaie mondiale care au cauzat pierderi și distrugeri uriașe popoarelor Uniunii Sovietice și Franței precum și popoarelor multor alte state europene au cerut, firește, să luăm măsuri pentru a preîntîmpina eventualitatea izbucnirii unui al treilea război mondial care, avîndu-se în vedere noile tipuri de arme de exterminare în masă ar aduce întregii omeniri nenorociri nenumărate mult mai mari.

Totuși, după cum știți, tratativele cu privire la dezarmare care se duc de peste 10 ani în O.N.U. nu au dat pînă în prezent rezultate reale.

Aceasta face necesar să se caute noi căi spre rezolvarea problemei dezarmării, ceea ce va contribui într-o măsură și mai mare la îmbunătățirea colaborării dintre state, inclusiv între țările Europei ale cărei popoare sînt vital interesate ca continentul european să nu devină arena unui nou război, și mai sîngeros și distrugător.

In timpul tratativelor de la Moscova am putut constata împreună cu Dv. d-le președinte, că în prezent există o anumită îmbunătățire a situației internaționale. Războiul rece cedează tot mai mult locul dezvoltării contactelor internaționale prietenești inclusiv a contactelor dintre conducătorii țărilor. Aceasta creează condiții mai favorabile pentru înfăptuirea unor măsuri eficiente și practice în vederea reducerii armamentelor.

Cred că sînteți de acord că luarea chiar de pe acum a unor asemenea măsuri fără să se aștepte realizarea unui acord internațional cu privire la dezarmare, ar contribui la îmbunătățirea continuă a situației internaționale, la întărirea încrederii între state și ar crea condiții favorabile pentru rezolvarea problemei securității europene.

Tocmai după aceste considerente s-a condus guvernul sovietic adoptînd hotărîrea cu privire la noua reducere considerabilă a forțelor sale armate, cu 1.200.000 de oameni, în afară de reducerea forțelor armate ale U.R.S.S. cu 640.000 de oameni efectuată în anul 1955. In mod corespunzător vor fi reduse armamentele și mijloacele tehnice militare ale forțelor armate ale U.R.S.S., precum și cheltuielile Uniunii Sovietice prevăzute de bugetul de stat al U.R.S.S. pentru nevoile militare.

In conformitate cu această hotărîre, se desființează 63 de divizii și diferite brigăzi, printre care trei divizii de aviație și alte unități militare cu un efectiv de peste 30.000 de oameni, care se află pe teritoriul Republicii Democrate Germane. Ne dăm, firește, seama că retragerea din Germania a trupelor sovietice cu efectivul sus menționat nu rezolvă pe de-a-ntregul problema. Această măsură a guvernului sovietic reprezintă numai un prim pas. Pornim însă de la premiza că dacă guvernele S.U.A., Angliei și Franței, care au trupe pe teritoriul Germaniei, ar lua și ele măsuri pentru reducerea forțelor lor armate din Germania, aceasta ar pregăti fără îndoială terenul pentru acțiuni mai hotărîte în această problemă. Avem totodată în vedere faptul că asemenea măsuri din partea guvernelor celor patru puteri ar putea duce ulterior la un acord cu privire la o reducere considerabilă a efectivului forțelor armate străine din Germania sau cu privire la retragerea forțelor armate străine de pe teritoriul Germaniei.

Constatăm cu satisfacție că în declarația noastră comună din 19 mai guvernul francez a recunoscut marea însemnătate a hotărîrii guvernului sovietic din 14 mai.

Cred că Dumneavoastră domnule președinte, veți fi de acord că principala răspundere în soluționarea problemei dezarmării revine marilor puteri și că ar fi important ca ele să ia inițiativa în aplicarea unor măsuri practice în vederea reducerii forțelor armate și armamentelor.

Este neîndoielnic că asemenea măsuri din partea marilor puteri ar contribui în mod substanțial la realizarea unui acord asupra unui program atotcuprinzător de dezarmare.

Colegii mei și cu mine ne exprimăm speranța sinceră că guvernul francez va examina cu toată atenția declarația din 14 mai a guvernului sovietic în problema dezarmării, anexată la prezentul mesaj, și va aduce la rîndul său contribuția necesară la cauza consolidării păcii generale și a asigurării securității europene.

Cu sinceră stimă,

N. BULGANIN

Excelenței sale
GUY MOLLET
președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Franceze

Paris."

ENERGIA ATOMICA în slujba vieții

In U.R.S.S. se acordă o mare atenție cercetărilor în vederea folosirii energiei atomice în slujba vieții. Acest lucru îl oglindește și pavilionul „Energia atomică în scopuri pașnice" din cadrul Expoziției Unionale industriale din Moscova.

In fotografia 1, un reactor atomic expus la expoziție. In fotografia a doua, un aparat modern de control și măsurat.

Locuitorii Leningradului au salutat cu căldură pe oaspeții iugoslavi

In după amiaza zilei de 7 iunie, președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, au făcut o plimbare prin oraș. Ei au coborît din automobile pe prospectul Nevski și s-au îndreptat spre clădirea bibliotecii publice unde, în iulie 1917, autoritățile guvernului provizoriu au tras în demonstranții bolșevici. La această demonstrație a luat parte și Iosip Broz, pe atunci tînăr muncitor. Mii de locuitori ai Leningradului au salutat cu căldură pe I. Broz-Tito și N. A. Bulganin.

Apoi, după ce au traversat podul, tovarășii I. Broz-Tito și N. A. Bulganin s-au oprit într-o grădină de vară și la o cafenea. In grădina de vară se aflau numeroși copii. I. Broz-Tito și N. A. Bulganin le-au oferit înghețate și prăjituri.

Tovarășii Tito și Bulganin au stat de vorbă cu cetățenii care se aflau în grădina de vară. Unul dintre aceștia l-a întrebat pe președintele Tito:

— Este adevărat că ați stat în fortăreața Petru și Pavel?

— Da. Am stat trei săptămîni într-o cazemată întunecoasă a fortăreței Petru și Pavel și am căpătat chiar un mic reumatism — a răspuns tovarășul Tito.

Un tînăr s-a adresat tovarășului Tito, rugîndu-l să transmită un salut oamenilor muncii din Iugoslavia. Tovarășul Tito a răspuns: „Desigur, bineînțeles că voi transmite".

Seara, la Teatrul Academic de Operă și Balet „Kirov", președintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, și președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, au asistat la un spectacol al baletului „Frumoasa adormită" de Ceaikovski. Spectatorii au întîmpinat cu aplauze călduroase pe oaspeții de onoare. In numele artiștilor, oaspeții au fost salutați de G. N. Orlov, directorul teatrului, maestru emerit al artei din R.S.F.S.R.

Impreună cu I. Broz-Tito și N. A. Bulganin, la această reprezentație au mai fost de față: Edvard Kardelj, Kocea Popovici, Mialko Todorovici, Iakov Blajevici, Velko Miciunovici — ambasadorul Iugoslaviei în U.R.S.S., D. T. Șepilov — ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., N. M. Pegov — secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., V. V. Kuznețov — prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., generalul de armată A. I. Antonov, ambasadorul U.R.S.S în Iugoslavia — N. P. Firiubin și alte persoane oficiale sosite la Leningrad împreună cu tovarășii Tito și Bulganin, precum și activiști de partid și sovietici din Leningrad.

La terminarea spectacolului, președintele Iosip Broz-Tito, N. A. Bulganin și un grup de alte cîteva persoane s-au suit pe scenă și au oferit buchete de flori interpreților principali M. M. Mihailov, V. K. Ivanova, K. V. Șatilov și N. A. Petrova, cărora le-au mulțumit pentru reușita spectacolului.

★

LENINGRAD 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 8 iunie, Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia și N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., care se află în prezent la Leningrad, au vizitat localitatea Petrodvoreț. Ei au admirat parcurile din această localitate unde le place locuitorilor Leningradului să-și petreacă zilele de odihnă. La înapoiere, Iosip Broz-Tito și N. A. Bulganin au făcut o plimbare cu metroul.

Pretutindeni tovarășii Tito și Bulganin, precum și oamenii de stat iugoslavi și sovietici care-i însoțeau, au fost salutați cu căldură de mii de oameni ai muncii.

Sosirea unei delegații economice guvernamentale iugoslave la Moscova

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 iunie a sosit la Moscova venind cu avionul din Belgrad o delegație economică guvernamentală a Republicii Populare Federative Iugoslavia. Delegația va duce la Moscova tratative în problemele colaborării între U.R.S.S. și R.P.F. Iugoslavia pentru construirea mai multor întreprinderi industriale în Iugoslavia, precum și în problemele livrărilor de utilaj pentru diferite ramuri ale industriei și agriculturii Iugoslaviei.

Delegația este condusă de Avdo Humo, secretar de stat federativ pentru problemele financiare ale R.P.F. Iugoslavia, membru al Vecei Executive Federative.

Primirea de către Otto Grotewohl a delegației guvernamentale a R. P. D. Coreene

BERLIN 8 (Agerpres).— ADN transmite: La 7 iunie, Otto Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, a primit delegația guvernamentală a R.P.D. Coreene în frunte cu Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de miniștri al Republicii Populare Democrate Coreene, care a sosit în R.D. Germană.

In cursul întrevederii care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială s-au discutat probleme legate de relațiile dintre R.D. Germană și R.P.D. Coreeană, situația internațională și situația din Germania și Coreea.

In aceeași zi Nam Ir, membru al delegației guvernamentale coreene și ministrul Afacerilor Externe al R.P.D. Coreene, a făcut o vizită oficială ministrului Afacerilor Externe al R.D. Germane L. Bolz, fiind însoțit de Pak Kil En, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P.D. Coreene în R.D. Germană.

Hatoyama și-a exprimat dorința de a normaliza urgent relațiile diplomatice cu U.R.S.S.

TOKIO 8 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei, primul ministru japonez, Hatoyama, a declarat în cadrul unei conferințe de presă că dorește imediata normalizare a relațiilor diplomatice cu U.R.S.S. El a spus că este pentru încheierea unui tratat de pace cu Uniunea Sovietică urmînd ca litigiile teritoriale să fie reglementate ulterior. Hatoyama a arătat că s-ar putea să devină necesară schimbarea formulei tratativelor cu U.R.S.S. Reglementarea litigiilor teritoriale, a spus el, trebuie lăsată pentru mai tîrziu, cînd încordarea va fi micșorată și mai mult. Cînd se va ajunge la un asemenea stadiu de destindere problemele nu vor fi greu de rezolvat.

Intrebat despre relațiile Japoniei cu S.U.A. ca urmare a tratativelor cu U.R.S.S., Hatoyama a răspuns că Japonia va continua să se dezvolte ca un stat liber și independent și că nu trebuie să urmeze nici linia sovietică nici cea americană.

În 24 de ore

MOSCOVA. La invitația guvernului Egiptului D. T. Șepilov ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S va pleca peste cîteva zile în Egipt pentru a participa la festivitățile cu prilejul sărbătorii naționale a Egiptului.

VARȘOVIA. In apropiere de Varșovia a început construirea unui mare centru de cercetări nucleare al Academiei de Științe a Poloniei. Aici va fi montat un reactor atomic și vor fi construite o serie de clădiri în vederea cercetărilor științifice.

MOSCOVA. Guvernul sovietic a invitat recent o delegație guvernamentală a Republicii Populare Democrate Coreene în frunte cu mareșalul Kim Ir Sen, președintele Cabinetului de Miniștri al R. P. D. Coreene, să viziteze U.R.S.S. în vara anului 1956. Guvernul Republicii Populare Democrate Coreene a comunicat că acceptă invitația.

Un film documentar despre vizita președintelui Tito la Moscova

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: Studioul central de filme documentare a produs un film consacrat vizitei la Moscova a tovarășului Iosip Broz-Tito, președintele Republicii Populare Federative Iugoslavia. Operatorii au filmat vizita oaspeților iugoslavi și a conducătorilor guvernului U.R.S.S. și P.C.U.S. la Expoziția Agricolă Unională și Expoziția Industrială Unională.

Filmul reprezintă desfășurarea vizitelor pe care președintele Iugoslaviei le-a făcut lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și N. S. Hrușciov, prim secretar al C.C. al P.C.U.S., a vizitei președintelui Tito și persoanelor care-l însoțesc la Kremlin, a vizitei în apartamentul și biroul de lucru ale lui V. I. Lenin din Kremlin, precum și a vizitei în sala de arme. In film este redată de asemenea vizitarea mausoleului lui V. I. Lenin și I. V. Stalin.

Filmul documentar a început să fie prezentat pe ecranele cinematografelor din Moscova.

De la Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a anunțat în presa sovietică, guvernele Suediei, Danemarcei și Norvegiei au transmis prin ambasadorii lor la Moscova lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și lui N. Hrușciov, membru în Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S., invitația de a vizita Suedia, Danemarca și Norvegia în prima jumătate a anului 1957.

La 7 iunie, A. A. Gromiko, prim-locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., a primit pe R. Schiman — ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Suediei, A. Moerch — ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Danemarcei și E. Brodland — ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Norvegiei, cărora le-a comunicat că N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au acceptat cu mulțumiri această invitație.

Din partea Uniunii Sovietice s-a exprimat dorința ca datele concrete ale vizitelor, precum și durata și programul acestora să fie examinate ulterior pe căi diplomatice.

NOUTĂȚI DESPRE TINERETUL LUMII

★

O sentință samavolnică.

După cum anunță agenția A.D.N., camera specială a Tribunalului din Dorthmund a condamnat pe tînărul Gerd Deumlich, fost redactor-șef al organului central al Tineretului Liber German (organizație de tineret interzisă în Germania occidentală — n.r.) la 2 ani și 3 luni închisoare. Tînărul patriot vestgerman se află în arest preventiv de 18 luni. Totodată Deumlich a fost condamnat la o amendă de 11.000 mărci.

Tatăl lui Gerd Deumlich este consilier comunal social-democrat și a fost persecutat în timpul regimului nazist.

După încheierea conferinței studenților din țările Asiei și Africii.

In dimineața zilei de 8 iunie delegațiile la conferința studenților din țările Asiei și Africii, au început o călătorie prin Indonezia, la invitația studenților indonezieni. Prima vizită a fost la Djodjakarta.

In seara zilei de 7 iunie Comitetul de pregătire al conferinței a oferit o mare recepție în cinstea delegaților la hotelul Homann Savoy. La recepție au participat aproximativ 1.000 de persoane, printre care și oficialitățile locale.

Sport Sport Sport

Noutăți iugoslave

La telefon Belgrad

Recorduri mondiale

In centrul aeronautic de lîngă Vrșeț se desfășoară de cîteva zile concursul planoriștilor iugoslavi care se pregătesc pentru campionatul mondial de aeronautică care se va ține în luna iulie, în Franța. In același timp, echipa de parașutiști se pregătește pentru campionatul mondial care va avea loc în Uniunea Sovietică la data de 1-7 august. Cu prilejul antrenamentelor au fost obținute rezultate excelente: s-au stabilit mai multe recorduri naționale și 3 recorduri mondiale. Miercuri 6 iunie, planorista Țvetka Clancinik a obținut un record mondial pe planorul de tip „Valja" zburînd în triunghi pe distanța de 200 km. obținînd viteza medie de 54 km. pe oră. Joi 7 iunie, planoriștii Rain și Bogolievici au stabilit un nou record mondial pe distanța de 300 km., Sburînd în triunghi pe planorul tip „Koșava" ei au obținut o viteză medie de 64,67 km. pe oră. Acum cîteva zile parașutistul Petar Magiarevici a stabilit un nou record mondial la salt cu parașuta, la obiectiv fix, de la înălțimea de 600 m. Rezultatul mediu la două salturi este de 1,10 m. Saltul I i-a fost de 70 cm. depărtare de obiectiv, iar al doilea salt la 150 cm.

Fotbaliștii vor juca pe 3 „fronturi" cu Austria

Duminică 17 iunie, fotbaliștii iugoslavi vor întîlni reprezentativa A, B și de tineret a Austriei. Reprezentativa tineretului va fi compusă din jucătorii pînă la vîrsta de 23 ani.

Reprezentativele A se vor intîlni la Zagreb, reprezentativele B la Viena, iar reprezentativele de tineret se vor întîlni în localitatea Graț (Austria).

Selecționerul unic se află într-o situație foarte grea deoarece un număr mare de jucători din reprezentativă sînt accidentați sau sancționați.

Următorii jucători sînt accidentați: portarul Beara, centrul half, Horvath, fundașul Zvecovici, jucătorul din linia de atac, Muici. Din cauza jocului dur prestat în liga de fotbal a Iugoslaviei, sînt sancționați următorii jucători: fundașul Țrncovici și Stancovici, atacanții Bobek și Milutinovici. Selecționerul unic a stabilit un număr de 15 jucători din care se va alcătui echipa reprezentativă. Probabil că în componența reprezentativei vor intra următorii jucători: Krivacucia, Belin, Herțeg, Mitici, Krstici, Boșkov, Ogneanov, Veselinovici, Zebeț, Vukas, Pașici.

Jocurile balcanice de atletism de la Belgrad

Duminică, la Belgrad s-a ținut conferința Jocurilor balcanice de atletism la care au participat reprezentanții Iugoslaviei, Greciei și Turciei. S-a hotărît ca Jocurile balcanice de atletism din anul acesta să aibe loc în zilele de 20-21-22 iulie la Belgrad. Totodată, s-a stabilit ca pe lîngă Iugoslavia, Grecia și Turcia să fie invitate la aceste jocuri reprezentativele Romîniei și Bulgariei. In aceeași zi au fost adresate telegrame și invitații scrise acestor țări. La data de 7 iunie a sosit la Belgrad o delegație bulgară care va duce tratative în vederea participării Bulgariei la aceste întreceri. Balcaniada de atletism va fi una dintre cele mai mari întîlniri de atletism din anul acesta, din Europa.

M. KOVACEVICI

S-a alcătuit lotul R.P.R. în vederea jocului cu Suedia

In vederea întîlnirii internaționale pe care o va susține echipa R.P.R. la 17 iunie, în Capitală, cu echipa Suediei, direcția de fotbal din C.C.F.S. a alcătuit următorul lot de jucători: portari: Voinescu, Toma; fundași: V. Zavoda, Androvici, Apolzan, Neacșu; mijlocași: Onisie, Bone, Perțe; înaintași: Copil, Fr. Zavoda, Georgescu, Constantin, Ozon, Suciu, Tătaru.

Spartachiada de vară a tineretului

Prima etapă a Spartachiadei de vară a tineretului se apropie de sfîrșit. Știrile sosite din toate colțurile țării anunță larga participare a tineretului la întrecerile de atletism, natație, ciclism, handbal, oină, volei și fotbal cuprinse în programul acestei mari competiții sportive de mase. Pînă în prezent, după datele centralizate de comisia centrală de organizare a Spartachiadei, la întreceri au participat peste un milion de tineri și tinere. Rezultate frumoase au fost obținute în regiunile Craiova, unde la întreceri au luat parte 155.000 tineri, Timișoara cu peste 100.000 participanți, Iași cu peste 95.000 participanți, Hunedoara cu peste 67.000 participanți și altele.

La 18 iunie va începe etapa a II-a pe localități și centre de comune a Spartachiadei, urmînd ca în cursul lunilor iulie și august să se desfășoare etapele raionale și regionale. Comisia centrală de organizare a Spartachiadei de vară a tineretului a stabilit ca întrecerile finale să aibe loc între 18 și 22 august la București. Cu acest prilej concurenții își vor disputa victoria la atletism, natație, ciclism, handbal fete, oină și volei băieți. Deoarece la handbal fete și volei băieți există un număr mare de echipe participante, comisia centrală de organizare a Spartachiadei a decis ca după terminarea etapei regionale să se desfășoare și o etapă interregională numai la aceste discipline sportive.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".